

PROGRAMACIÓ DIDÀCTICA

DEPARTAMENT DE
VALENCIÀ

CURS 2025-2026

[eoi] escola oficial
d'idiomes
Llíria

ÍNDEX

A. ASPECTES ORGANITZATIUS	4
1. Composició del departament. Funcions de direcció, coordinacions de departament i professorat	4
2. Oferta formativa del departament didàctic. Cursos curriculars i complementaris. Tipologies i modalitats.....	4
3. Calendari de reunions	4
4. Calendari de recollida de notes	5
5. Ús de plataformes i programari corporatiu per a la comunicació interna del Departament didàctic	5
6. Sessions d'estandardització	5
a) Departamental	
b) Interdepartamental	
7. Proves Unificades de Certificació (PUC)	7
a) Administració de les proves escrites. Organització en la correcció d'expressió i interacció escrita i mediació escrita dels tribunals	
b) Administració de les proves orals. Convocatòria, preparació de les proves per part dels candidats i correcció dels tribunals	7
B. ASPECTES CURRICULARS	7
1. Introducció	6
a) Marc legislatiu	6
b) Justificació de la programació	8
c) Contextualització	9
2. Currículum dels diversos nivells	9
3. Distribució temporal de les unitats didàctiques	10
4. Orientacions didàctiques	10
a) Metodologia general i específica de l'idioma	10
b) Activitats i estratègies d'ensenyament i aprenentatge	15
5. Avaluació	16

a) Criteris d'avaluació dels cursos curriculars i de les proves de certificació	16
b) Criteris de qualificació en els cursos curriculars i en les proves de certificació.	
Ús de rúbriques com a instrument d'avaluació de les activitats de llengua productives	19
6. Mesures d'atenció a l'alumnat amb necessitats educatives especials	20
7. Foment de la lectura	21
8. Utilització de les tecnologies de la informació i la comunicació. Aula virtual	21
9. Recursos didàctics	23
10. Activitats culturals complementàries	24

A. ASPECTES ORGANITZATIUS

1. Composició del departament. Funcions de direcció, coordinacions de departament i professorat.

El Departament de Valencià de l'EOI de Lliria del curs 2025/2026 compta amb dos docents a jornada completa i no té assignada cap coordinació. La cap del Departament és Carme Laguarda i Ripoll (funcionària de carrera amb destí definitiu) i Maria Teresa Tarrasa Martínez (interina) n'és professora.

2. Oferta formativa del departament didàctic. Cursos curriculars i complementaris. Tipologies i modalitats

Els cursos curriculars ofertats són:

A2: 1 grup presencial a la seu de Lliria.

B2: 3 grups; 2 de presencials (Lliria i Xelva) i 1 de semipresencial a Bétera.

C1: 3 grups; 2 de presencials (Lliria i Xelva) i 1 de semipresencial a Bétera.

C2: 1 grup de 1.C2 i 2.C2 integrats, presencial a la seu de Lliria.

A més, hi haurà un formatiu d'expressió oral de C2 i un d'A2, ambdós a Lliria.

3. Calendari de reunions

▪ 02/09/25	▪ 20/02/26
▪ 19/09/25	▪ 27/03/26
▪ 31/10/25	▪ 24/04/26
▪ 28/11/25	▪ 22/05/26
▪ 19/12/25	▪ Juny per determinar
▪ 23/01/26	

4. Calendari de recollida de notes

- Primera recollida (25% de la qualificació final):

Del 2 al 12 de febrer. Revisió i introducció de notes del 13 al 22 de febrer. Publicació de notes el 23 de febrer. Rectificació fins al 28.

- Segona recollida (75% de la qualificació final):

Del 13 al 26 de maig. Revisió de les proves el dia 28 de maig i introducció de les notes fins al 31 de maig. Publicació de les notes provisionals l'1 de juny. Publicació de les notes definitives el dia 6 de juny.

Pel que fa als cursos d'A2 i de C2.1, no conduents a certificació, hi haurà, a més, una convocatòria extraordinària la introducció de notes de la qual serà el 25 de juny de 2026. Publicació de notes provisionals el dia 25 de juny. Publicació de notes el dia 1 de juliol.

5. Ús de plataformes i programari corporatiu per a la comunicació interna del departament Didàctic

Els membres del departament es comunicaran a través del correu corporatiu amb l'extensió edu.gva.es

Per tal de compartir documents, utilitzaran One Drive.

6. Sessions d'estandardització

a) Departamental

La responsable serà la cap de departament, Carme Laguarda i Ripoll, qui haurà d'alçar acta de tot i posar-la com a annex a l'acta del departament del mes en què es facen les sessions. Les sessions tindran lloc el 23 de gener i el 10 d'abril de 2024.

b) Interdepartamental

Data per confirmar.

7. Proves Unificades de Certificació (PUC).

a) Administració de les proves escrites. Organització en la correcció d'expressió i interacció escrita i mediació escrita dels tribunals

La coordinadora de les proves de certificació és la cap del departament, Carme Laguarda. Ella és l'encarregada d'elaborar els llistats de les convocatòries i de coordinar el professorat de suport per a l'administració de les proves escrites, ja que el departament sols compta amb dos professores (inclosa la cap del departament) i no pot gestionar totes les aules sols amb eixes dues persones. Pel que fa a la correcció dels escrits, són les dues professores membres del departament qui se n'encarregaran.

b) Administració de les proves orals. Convocatòria, preparació de les proves per part dels candidats i correcció dels tribunals

La cap del departament elabora els llistats de la convocatòria d'orals i constitueix els tribunals. El departament compta amb el suport d'altres professors de l'EOI Lliria per tal de gestionar l'entrada dels candidats al centre l'aula de preparació dels orals. Els tribunals estaran constituïts bé siga per les dues professores del departament, bé siga per una professora i un altre professor de l'EOI Lliria amb el C2 de valencià.

B. ASPECTES CURRICULARS

1. Introducció

a) Marc legislatiu

Els ensenyaments d'idiomes tenen com a objecte capacitar l'alumnat per a l'ús adequat dels diferents idiomes, fora de les etapes ordinàries del sistema educatiu. Aquests ensenyaments s'organitzen en els nivells següents: bàsic (A2), intermedi (B1 i B2) i avançat (C1 i C2) i queden regulats per les lleis, ordres i decrets següents:

Legislació general

- [Llei Orgànica](#) 2/2006, de 3 de maig, d'Educació (articles 59-62).

- [Reial Decret](#) 806/2006, de 30 de juny, pel qual s'estableix el calendari d'aplicació de la nova ordenació del sistema educatiu, establert per la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació.
- [Ordre](#) 3/2019, de 2 de juliol, de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport, per la qual s'estableix la distribució geogràfica de les escoles oficials d'idiomes i es regulen les seccions i altres ubicacions per als seus ensenyaments.
- [Resolució](#) de 3 de maig de 2023, de la consellera d'Educació Cultura i Esport, per la qual es regulen les seccions i altres ubicacions de les escoles oficials d'idiomes a partir del curs 2023-2024

Organització i funcionament

- [RESOLUCIÓ de 30 de juliol de 2024](#), del secretari autonòmic d'Educació, per la qual es dicten instruccions en termes d'ordenació acadèmica i organització de les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana durant el curs 2024-2025
- [Decret](#) 167/2017, de 3 de novembre, del Consell, pel qual s'aprova el Reglament orgànic i funcional de les escoles oficials d'idiomes.
- [Ordre](#) 87/2013, de 20 de setembre, de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regula l'organització i el funcionament de les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana.

Currículums

- [Decret](#) 242/2019, de 25 d'octubre, d'establiment dels ensenyaments i del currículum d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana.
- [Correcció d'errades del Decret](#) 242/2019, de 25 d'octubre, d'establiment dels ensenyaments i del currículum d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana - Apartat Gramàtica del Nivell Intermedi B2 d'Anglès
- [Reial Decret](#) 1041/2017, de 22 de desembre, pel qual queden fixades les exigències mínimes del nivell bàsic a efectes de certificació, s'estableix el currículum bàsic dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1, i Avançat C2, dels Ensenyaments d'idiomes de règim especial.

Avaluació

- [Reial Decret](#) 1/2019, de 11 de gener, pel qual s'estableixen els principis bàsics comuns d'avaluació aplicables a les proves de certificació oficial dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1, i Avançat C2 dels ensenyaments d'idiomes de règim especial.
- [Ordre](#) 34/2022, de 14 de juny, de la consellera d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regulen l'avaluació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial i les proves de certificació dels nivells del Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües a la Comunitat Valenciana.
- [Ordre](#) 32/2011, de 20 de desembre, de la Conselleria d'Educació, Formació i Ocupació, per la qual es regula el dret de l'alumnat a l'objectivitat en l'avaluació, i s'estableix el procediment de reclamació de qualificacions obtingudes i de les decisions de promoció, de certificació o d'obtenció del títol acadèmic que corresponga.

b) Justificació de la programació

Actualment vivim en un món globalitzat en què l'aprenentatge d'idiomes representa una eina fonamental en el desenvolupament personal de la ciutadania del segle XXI.

Aquesta programació té l'objectiu d'esdevenir una eina de suport per a la docència; no sols estableix els principis mínims comuns d'un determinat nivell educatiu, sinó que permet el desenvolupament individualitzat de la metodologia, la planificació i les estratègies que es consideren més adequades en cada cas, per tal que l'alumnat assolisca la competència plurilingüe que hom necessita. Tal com diu el Decret 242/2019, de 25 d'octubre, l'ensenyament s'orienta al desenvolupament de la competència comunicativa de l'alumnat i segueix l'enfocament d'acció que adopta el Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües (MECRL).

A més, la programació assenyalava els continguts curriculars per nivells, la temporització de les unitats, les orientacions metodològiques, els criteris d'avaluació i autoavaluació, tant de l'alumnat com de l'actuació docent, les mesures d'adaptació per a l'alumnat amb necessitats especials, les activitats complementàries, els materials i els recursos disponibles, etc.

c) Contextualització

La nostra escola està situada a Lliria, capital de la comarca Camp de Túria, i té quatre aularis en les poblacions de Bétera, Riba-roja, la Pobla de Vallbona i Xelva. Les tres primeres pertanyen a la mateixa comarca, mentre que Xelva és la capital dels Serrans. Les classes de valencià tenen lloc en totes les seus, a excepció de la Pobla de Vallbona. Històricament, les poblacions del Camp de Túria han sigut de predomini lingüístic valencià, però al llarg dels darrers anys hem vist com la nostra llengua pateix un procés de substitució lingüística en favor del castellà alarmant. Això representa una carència en l'aprenentatge per al nostre alumnat, ja que no té al seu abast un entorn d'immersió lingüística on poder desenvolupar les seues competències comunicatives. Pel que fa a Xelva, és una bona notícia poder oferir-hi classes de valencià, ja que els habitants de les comarques interiors (castellanoparlants) també necessiten acreditar-se en la nostra llengua per accedir a la funció pública.

D'altra banda, l'alumnat de valencià de l'Escola Oficial d'Idiomes de Lliria es caracteritza per un elevat grau d'heterogeneïtat, ja que hi ha alumnat de diferents edats, nacionalitats, gustos i interessos, tanmateix, quasi tots tenen un objectiu comú: l'obtenció d'un títol que els capacite per oposar en diferents convocatòries de les administracions valencianes i formar part de la funció pública. Com hem apuntat adés, segons el MECRL (2001; 2017), la finalitat última de l'ensenyament d'idiomes és l'adquisició d'una competència plurilingüe. Així doncs, la nostra praxi docent se centra a treballar a partir d'un aprenentatge significatiu. A més, com a llengua cooficial, el valencià és també un instrument de promoció professional, ja que el seu domini és requerit per a formar part de la funció pública. Per aquest motiu, el professorat del Departament advoca per la utilització de metodologies actives i un ensenyament centrat en l'alumne.

2. Currículum dels diversos nivells

Veure annex I.

3. Distribució temporal de les unitats didàctiques

Nivell bàsic A2

Programació didàctica feta per Carme Laguarda								
Unitats impartides	Octubre	Novembre	Desembre	Gener	Febrer	Març	Abril	Maig
	1-2-3	4-5-6	7-8	9-10-11	12-13-14	15-16-17	18-19-20	21-22

Nivell Intermedi B2

Cursos Centre Carles Salvador B2								
Unitats impartides	Octubre	Novembre	Desembre	Gener	Febrer	Març	Abril	Maig
	1	2-3	3	4	4-5	5-6	6-7	7-8

Nivell Avançat C1

Cursos Centre Carles Salvador C1								
Unitats impartides	Octubre	Novembre	Desembre	Gener	Febrer	Març	Abril	Maig
	1-2	3-4	5	6	7-8	9-10	11-12	13

Nivell Avançat C2

Centre Carles Salvador C2								
Unitats impartides	Octubre	Novembre	Desembre	Gener	Febrer	Març	Abril	Maig
	1-2	3-4	5	6	7	8	9	10

4. Orientacions didàctiques

a) Metodologia general i específica de l'idioma

L'ensenyament del valencià a les escoles oficials d'idiomes ha de basar-se en els següents fonaments metodològics, tal com dicta l'Annex I, del Decret 242/2019:

Enfocament orientat a l'acció

En l'àmbit de l'aula, hi ha diverses implicacions de la implementació de l'enfocament orientat a l'acció. Considerar els alumnes com a agents socials significa implicar-los en el procés d'aprenentatge mitjançant els descriptors com a mitjà de comunicació. També comporta el reconeixement de la naturalesa social de l'aprenentatge i l'ús de la llengua i la

interacció entre la societat i l'individu en el procés d'aprenentatge. La consideració dels alumnes com a usuaris de la llengua comporta un ús extensiu de L2 a l'aula: aprendre a utilitzar la llengua en lloc d'aprendre sobre la llengua (com a assignatura).

A més, la concepció dels estudiants com a éssers plurilingües i pluriculturals implica permetre'ls utilitzar tots els seus recursos lingüístics quan siga necessari i animar-los a descobrir similituds i equivalències, així com diferències entre llengües i cultures. En essència, l'enfocament orientat a l'acció implica tasques de col·laboració a l'aula amb una meta: l'objectiu principal no és la llengua *per se*. Si el focus principal de la tasca no és el llenguatge, llavors cal que hi haja un altre producte o resultat (com per exemple planificar una eixida, fer un pòster, crear un blog, dissenyar un festival, entre altres). Els descriptors serveixen per a ajudar a dissenyar aquestes tasques i també per a observar i, si es desitja, (auto)avaluar l'ús de la llengua dels alumnes durant la tasca.

Tant el caràcter descriptiu del MECR com l'enfocament orientat a l'acció posen en pràctica la construcció conjunta del significat (per mitjà de la interacció) en el centre del procés d'ensenyament i aprenentatge, la qual cosa té implicacions per a l'aula. De vegades, aquesta interacció és entre professors i alumnes, però sovint té una naturalesa de col·laboració entre els mateixos estudiants. Cal buscar un equilibri clar entre aquestes dues perspectives, de manera que al final del procés prevalga aquesta interacció col·laborativa entre alumnes en grups reduïts o amb tota la classe. En la realitat de les societats actuals, cada vegada més diverses, la construcció del significat té lloc entre idiomes, mitjançant l'ús dels repertoris plurilingües i pluriculturals dels usuaris.

Plurilingüisme

El MECR distingeix entre el multilingüisme (la convivència de les diverses llengües en l'àmbit social o individual) i el plurilingüisme (el repertori lingüístic dinàmic i en desenvolupament d'un mateix usuari o alumne). El plurilingüisme es presenta com una competència desigual i canviant, en la qual els recursos de l'estudiant d'un idioma o varietat poden tindre un caràcter molt diferent segons la llengua. No obstant això, l'aspecte fonamental radica en el fet que els parlants plurilingües tenen un repertori únic i interrelacionat que combinen amb les seues competències generals i diverses estratègies per a dur a terme les tasques comunicatives.

Per tant, la competència plurilingüe implica la capacitat d'emprar, de manera flexible, un repertori interrelacionat, desigual i plurilingüe per a:

- canviar d'idioma o varietat; expressar-se en un idioma (o varietat) i entendre una persona que n'utilitza un altre;
- recórrer als coneixements propis de llengües (o varietats) per a comprendre el sentit d'un text;
- reconèixer internacionalismes comuns amb alguna variació;
- mediar entre persones sense una llengua comuna o, fins i tot, amb pocs coneixements;
- posar en pràctica tot el repertori lingüístic, experimentant amb formes alternatives d'expressió;
- emprar elements paralingüístics (mímica, gestos, expressió facial, etc.).

És imprescindible, per tant, promoure el desenvolupament del plurilingüisme i la pluriculturalitat per les raons següents:

Desenvolupa competències sociolingüístiques i pragmàtiques preexistents que, alhora, continuen perfeccionant-se.

Condueix a una millor percepció del que és general i el que és específic quant a l'organització lingüística de diversos idiomes (tipus de consciència metalingüística, interlingüística o supralingüística).

Amplia la competència estratègica i la capacitat d'establir relacions amb la resta en situacions noves; de fet, pot ampliar l'aprenentatge subsegüent en àmbits lingüístics i culturals.

Aquest currículum recull la inclusió de la mediació com a destresa comunicativa. De fet, el MECR destaca dues nocions clau: la construcció conjunta del significat en la interacció i el moviment constant entre el nivell individual i social en l'aprenentatge de llengües, principalment a través de la consideració de l'usuari/alumne com a agent social. A més, l'èmfasi en el mediador com a intermediari entre els interlocutors destaca la visió social. Per tant, la mediació té una posició clau en l'enfocament orientat a l'acció i el plurilingüisme.

L'enfocament de la mediació és, per consegüent, més ampli i no es limita a considerar només la mediació interlingüística, sinó que s'inclou també la mediació relacionada amb la comunicació i l'aprenentatge, així com la mediació social i cultural. Aquest enfocament holístic prové de la rellevància que té en aules cada vegada més diverses, en relació amb la difusió de la metodologia AICLE (aprenentatge integrat de continguts i llengües estrangeres) mitjançant la Llei 4/2018, de la Generalitat, per la qual es regula i promou el plurilingüisme en el sistema educatiu valencià, i perquè la mediació està considerada cada vegada més com a part de tot aprenentatge, però, sobretot, de l'aprenentatge d'idiomes.

Autonomia d'aprenentatge i aprenentatge estratègic

L'autonomia en l'aprenentatge fa referència a la capacitat de responsabilitzar-se de l'aprenentatge propi. D'aquesta manera, l'alumnat autònom desenvolupa l'habilitat de fixar els seus objectius, els continguts i la progressió, gestionant i avaluant tot el procés. A més, implica una reflexió crítica, presa de decisions i acció independent, la qual cosa es tradueix en aprenentatge significatiu, ja que l'alumnat passa a aplicar els seus coneixements a un context més ampli.

Així doncs, l'ensenyament i aprenentatge de llengües a les escoles oficials d'idiomes ha de preveure el desenvolupament de les destreses d'estudi i heurístiques de l'alumnat, així com l'acceptació de la responsabilitat de l'aprenentatge propi:

- simplement com a producte de l'aprenentatge i de l'ensenyament de la llengua, sense cap planificació ni organització especials;
- transferint gradualment la responsabilitat de l'aprenentatge des del professorat a l'alumnat i animant-lo a reflexionar sobre el seu aprenentatge i compartir aquesta experiència amb altres companys i companyes;
- despertant sistemàticament la consciència de l'estudiantat respecte dels processos d'aprenentatge o ensenyament en què participa;
- animant l'alumnat a participar en l'experimentació de diverses opcions metodològiques;
- aconseguint que els aprenents i les aprenents reconeguen el seu estil cognitiu i que desenvolupen consegüentment estratègies d'aprenentatge pròpies.

L'existència d'una mediateca lingüística té una gran importància, ja que prestaria determinats serveis a la comunitat: assessorament del professorat a les persones usuàries per a dissenyar-los un pla de treball autònom i un seguiment periòdic d'aquest pla; una aula d'autoaprenentatge amb material especialment dissenyat per a fomentar l'autoformació de les persones usuàries; tallers d'aprendre a aprendre; accés a programes informatitzats d'autoaprenentatge de llengües; grups de conversa; material de consulta per a mantindre el contacte amb l'aprenentatge de les llengües al llarg de la vida; així com un espai de socialització lingüística.

Aprenentatge mitjançant les noves tecnologies

Les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) aplicades als ensenyaments d'idiomes tenen per objectiu la personalització de l'aprenentatge i el desenvolupament de la competència estratègica i digital, encaminats a l'aprenentatge al llarg de la vida. La implementació didàctica d'aquestes no ha de ser aleatòria, sinó raonada d'acord amb el context concret d'aprenentatge i s'ha de fer tant a l'aula com fora, en les activitats de reforç i ampliació, de manera lúdica a través de la ludificació, de tal manera que es reforce la motivació de l'alumnat. Així mateix, es posarà èmfasi en la possibilitat de comunicació real i aprenentatge col·laboratiu que brinden les TIC a través de blogs, xats i xarxes socials, entre altres. Així es fomentarà l'aprenentatge actiu i l'autonomia.

Avaluació integral

L'avaluació dels alumnes ha de ser vàlida, fiable i viable. És necessari equilibrar l'avaluació de l'aprofitament (centrada en el centre escolar i en l'aprenentatge) i l'avaluació del domini lingüístic (centrada en el món real i en el resultat), tenint en compte tant l'actuació comunicativa com els coneixements lingüístics. Així mateix, els resultats de l'aprenentatge s'han de calibrar en relació amb nivells i criteris definits (referència a un criteri) i les qualificacions i les avaluacions s'han d'assignar segons el nivell en qüestió (referència a la norma). Per tant, caldrà desenvolupar un enfocament integrat de l'avaluació formativa en relació amb nivells relacionats entre si i les definicions de criteris. A més, caldrà implicar els alumnes en l'autoavaluació referida a descriptors definits de tasques i a aspectes de domini en diversos nivells, així com en l'aplicació d'aquests descriptors en –per exemple– l'avaluació massiva.

Foment de la igualtat i la convivència

L'article 14 de la Constitució Espanyola declara la igualtat de totes les persones "sense que puga prevaldre cap discriminació per raó de naixença, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social". Per tant, l'ensenyament i aprenentatge de llengües a les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana, com a espai d'igualtat i convivència, ha de promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat de la persona, i dels grups en què s'integra, siguen reals i efectives i per a eliminar els obstacles que n'impedisquen o en dificulten la plenitud, com són els prejudicis.

Per tant, no s'han d'incloure continguts discriminatoris contra les dones per raó de sexe, ni que justifiquen o inciten a la violència sobre la dona, alhora que s'ha de fomentar la igualtat de gènere, educar en els valors i destacar el respecte a la dignitat de la persona i la necessitat d'erradicar la violència sobre la dona.

Així mateix, l'ensenyament i aprenentatge de llengües a les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana ha de ser un espai respectuós, no solament plurilingüe i pluricultural, sinó també lliure de tota pressió, agressió o discriminació per motius d'identitat de gènere, expressió de gènere, diversitat sexual i familiar en qualsevol dels vessants o manifestacions.

b) Activitats i estratègies d'ensenyament i aprenentatge

Seguint la normativa vigent, el Departament de València aplicarà els principis metodològics següents:

- Les classes s'impartiran en l'idioma objecte d'estudi per a garantir una major exposició directa a la llengua del procés d'ensenyament-aprenentatge.
- Les classes s'organitzaran de manera que s'afavorisca la comunicació entre l'alumnat i s'hi fomenti la dinàmica de grup(s) que afavorirà la col·laboració, l'empatia, el respecte i l'interés.
- Els objectius se centren en l'ús efectiu de l'idioma i, per tant, les practiques d'ensenyament i aprenentatge s'orientaran perquè l'alumne hi tinga una participació activa el major temps possible.

- Els distints tipus de competències de comprensió, expressió, interacció, mediació s'integraran dins de tasques comunicatives que en posen en practica una o més d'una. En aquest procés, les competències purament lingüístiques seran només un mer vehicle pera la comunicació.
- Les tasques d'aprenentatge hauran de ser reals o versemblants, la qual cosa suposa que hauran d'estar definides en termes d'acció, tindre una finalitat clara, estar ben contextualitzades i produir un resultat. A més, hauran d'estar enfocades cap a la vida real.
- Fomentarem la competència d'aprendre a aprendre, que té com a objectiu potenciar en l'alumne la capacitat d'autoaprenentatge en un procés de què ha de responsabilitzar-se. En aquest sentit, caldrà desenvolupar en l'alumne, no solament les seues capacitats innates, sinó també estratègies d'aprenentatge adequades per a l'autoformació i actituds positives envers el procés d'ensenyament-aprenentatge.
- Es fomentarà l'ús de les TIC com a mitjans que faciliten l'ensenyament- aprenentatge de llengües, que amplien els límits de la comunicació, que faciliten la pràctica de les diferents destreses, l'intercanvi experiències, l'ús de materials reals i, sobretot, la possibilitat d'autoaprenentatge.

5. Avaluació

a) Criteris d'avaluació dels cursos curriculars i de les proves de certificació

En cursos curriculars

Segons l'article 10 de la resolució de l'Ordre 34/2022, l'alumnat dels cursos conduents a certificació disposarà d'una sola convocatòria per a l'avaluació del curs. L'avaluació del curs serà el resultat de l'avaluació contínua o de progrés amb dues recollides de notes anuals com a mínim en cada activitat de llengua. El departament didàctic podrà fer prova de final o d'aprofitament en la convocatòria ordinària per a aquell alumnat que no haja superat alguna activitat de llengua en l'avaluació contínua o de progrés.

Pel que fa als cursos d'A2 i C2.1, no conduents a certificació, l'alumnat disposarà de dues convocatòries, una d'ordinària i una d'extraordinària. Els criteris d'avaluació seran els mateixos que en els cursos conduents a certificació.

• **Comprensió de textos orals**

S'elaborarà a partir de textos auditius o audiovisuals que tinguen un o dos parlants clarament identificables. Les tasques avaluaran diferents aspectes de la comprensió oral mitjançant diferents tipus d'exercicis. La tipologia de les preguntes podrà ser d'elecció múltiple (*a, b, c*), vertader o fals, relacionar textos breus de temàtica pareguda amb imatges.

• **Comprensió de textos escrits**

Es confeccionarà a partir de textos reals o mínimament adaptats, en llengua estàndard i de contingut clar i senzill. Les tasques avaluaran diferents objectius de comprensió, per la qual cosa podran consistir a resoldre una activitat d'elecció múltiple; indicar si un enunciat és veritable o fals; relacionar textos breus de temàtica pareguda amb titulars breus o frases resum, etc.

• **Producció i coproducció de textos orals.**

Hi haurà dos tipus de tasques, una d'individual (monòleg) i una altra per parelles (diàleg), relacionades amb els objectius i els continguts del curs.

• **Producció i coproducció de textos escrits.**

La prova consta de dos exercicis escrits: un text de creació, amb una extensió aproximada de 90-100 paraules, i un altre d'interacció, d'aproximadament 60-70 paraules.

• **Mediació**

Les activitats de mediació que caldrà dur a terme són de dos tipus: mediació oral i mediació escrita. Tant en un cas com en l'altre, es tracta de transmetre, traslladar, resumir, etc., la informació rellevant d'un text font o d'estímul visual a un interlocutor; o es fa de mediador/a en situacions quotidianes i menys habituals, oralment o per escrit. Cadascuna representa un 50% de la nota de mediació.

En proves de certificació

Pel que fa a les proves de certificació, tal com indica el decret 242/2019, cal basar-se en allò que determina el Reial decret 1/2019, d'11 de gener, pel qual s'estableixen els principis bàsics comuns d'avaluació aplicables a les proves de certificació oficial dels nivells B2, C1 i C2.2 (el nivell C2.1 que impartim no condueix a certificació) i a la normativa vigent a la Comunitat Valenciana. La prova és de competència general i conté cinc parts: comprensió de textos orals, comprensió de textos escrits, producció i

coproducció de textos orals, producció i coproducció de textos escrits, i mediació lingüística.

Així doncs, segons que assenyala l'Article 3 (Principis generals d'avaluació de certificació) de l'esmentat decret:

1. L'avaluació de certificació tindrà com a finalitat la recollida de dades vàlides i fiables sobre l'actuació dels candidats, l'anàlisi d'aquestes dades i l'emissió d'un judici sobre el nivell de competència d'aquells que permeti, si escau, la certificació oficial de competències en l'ús de l'idioma en els diversos nivells de domini i en les diferents activitats de llengua.
2. Les administracions educatives regularan l'organització de les proves de certificació, que s'elaboraran, administraran i avaluaran segons uns estàndards que en garanteixen la validesa, fiabilitat, viabilitat, equitat, transparència i impacte positiu, així com el dret de l'alumnat a ser avaluat amb plena objectivitat.

Així mateix, quant a l'avaluació de les esmentades proves, l'Article 7 del decret 242/2019 (Avaluació i qualificació de proves de certificació) determina que:

1. Correspon al professorat de les escoles oficials d'idiomes, en els termes que establisquen les respectives administracions educatives, l'avaluació i qualificació de les proves per a l'obtenció dels certificats dels nivells Intermedi B2, Avançat C1 i Avançat C2.
2. En l'avaluació i qualificació de les proves de certificació es prendran com a referència els criteris d'avaluació establerts per a cada nivell i activitat de llengua en els currículums que establisquen les administracions educatives per a cada idioma, currículums que hauran d'incloure, en tot cas, el currículum bàsic fixat en l'annex I del Reial decret 1041/2017, de 22 de desembre. Els criteris d'avaluació de les proves seran recollits en la corresponent convocatòria.

En l'avaluació de les proves de competència general, en les parts corresponents a les activitats de producció i coproducció de textos orals, de producció i coproducció de textos escrits, i de mediació, s'establirà una ponderació i valoració per igual dels diversos criteris d'avaluació. En qualsevol cas, no es donarà més pes a uns criteris (per exemple, correcció fonètica, o ortogràfica) que, aïlladament o enfront d'uns altres, no es corresponguen, en general o en els detalls, amb l'actuació esperada del candidat segons

la descripció del conjunt dels criteris d'avaluació que es descriuen en el currículum per a cada nivell i activitat de llengua.

3. El procés d'avaluació i qualificació de proves es desenvoluparà segons directrius que assegurin la fiabilitat, l'equitat i la transparència d'aquest procés. Les administracions educatives recolliran aquestes directrius en una guia d'avaluació i qualificació de proves de certificació a fi d'orientar al professorat respecte en els procediments que hauran de seguir i en les actuacions que, si escau, hagen de realitzar davant qualsevol incidència en l'avaluació i qualificació de proves.

La guia d'avaluació i qualificació de proves de certificació contindrà, entre altres aspectes, les taules, graelles, escales o altres instruments d'avaluació que aplicarà el professorat, en els quals es recolliran els criteris d'avaluació a partir del currículum, amb la seua corresponent ponderació i puntuació, així com les observacions del professorat, en qualsevol sentit, sobre el compliment d'aquests criteris per part dels candidats que puguin resultar pertinents i necessàries per a la justificació de la qualificació atorgada a aquests. En cap cas es realitzaran correccions, observacions, o anotacions, ni qualsevol classe d'indicació o marca, sobre la producció escrita dels candidats.

La guia en què es determinaran els criteris d'avaluació per a aquest curs, serà publicada per la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport.

b) Criteris de qualificació en els cursos curriculars i en les proves de certificació. Ús de rúbriques com a instrument d'avaluació de les activitats de llengua productives.

El Departament de València estableix que en els cursos curriculars hi haurà una avaluació continuada que tindrà caràcter formatiu i estarà integrada en el procés d'ensenyament-aprenentatge. Servirà per a valorar el progrés i les dificultats de l'alumnat i implicarà dues recollides de notes al llarg del curs. La primera recollida suposarà el 25% de la nota final i la segona el 75%. Per tal d'obtenir la qualificació d'apte, l'alumnat haurà d'obtenir un mínim del 50% en cada destresa i un 60% de mitjana final de totes les destreses. Les notes s'obtindran, doncs, a partir de les activitats i proves de comprensió de textos orals i escrits; de producció i coproducció de textos orals i escrits i de mediació, oral i escrita.

En proves de certificació, per tal d'obtenir la qualificació d'apte, l'alumnat haurà d'obtenir un mínim del 50% en cada destresa i un 65% de mitjana final de totes les destreses.

Les qualificacions, tant en els cursos curriculars com en les proves de certificació, s'obtindran aplicant les rúbriques de correcció oficials publicades per la Conselleria d'Educació. Els criteris de correcció es troben a l'annex II d'esta programació.

6. Mesures d'atenció a l'alumnat amb necessitats educatives especials

Segons el Decret 242/2019, en l'article 18 dedicat a les necessitats específiques de suport educatiu i l'atenció a la diversitat, i la resolució del 20 de setembre de 2021:

1. L'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu degudament acreditades disposarà de les adaptacions curriculars d'accés al currículum que possibilita o facilite el procés educatiu.
2. Les adaptacions curriculars necessàries només poden afectar la metodologia didàctica, les activitats i la priorització i la temporització dels objectius, així com els elements curriculars d'accés.
3. La conselleria competent en matèria d'educació pot autoritzar per a aquest alumnat la modificació del període de permanència màxim en cada un dels nivells mitjançant l'ampliació del nombre de convocatòries d'exàmens a les quals es poden presentar. En cap cas es pot modificar la durada de cada curs.
4. En la realització de les proves específiques que es convoquen, s'han d'adaptar la durada i les condicions de realització d'aquestes a les característiques de l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu. L'alumnat que requereix condicions especials per a la realització de l'avaluació de certificació no està exempt de la realització o l'avaluació de les parts de què conste la prova. No obstant això, la disposició normativa que regule la prova de certificació pot establir les condicions en què aquest alumnat obté certificats de competències parcials de les parts de la prova que haja superat.
5. No s'estableix un termini d'admissió de sol·licituds per a alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu fora del període establert per la normativa vigent. Per tant, també és necessari sol·licitar adaptacions per a les classes presencials durant la matrícula.

6. L'adaptació de les proves ha de preveure's en l'expedient acadèmic de l'alumnat.

7. Foment de la lectura

El Departament de Valencià de l'EOI de Lliria considera important el foment de la lectura tant en l'àmbit d'aprenentatge de l'alumnat, com per al seu desenvolupament personal. Per tant, es duran a terme pràctiques docents que potencien la lectura com a font d'aprenentatge i com a font de gaudi.

Durant el curs 2025/26 els alumnes de cada nivell rebran la proposta de lectura de dos llibres, amb caràcter obligatori (un proposat pel departament i l'altre de tria lliure).

El professorat indicarà una sèrie d'activitats per dur a terme en cada lectura i donarà orientacions per fer-ne una anàlisi i comentari crític.

D'altra banda, es realitzaran activitats complementàries de foment de la lectura com ara la visita a l'aula dels poetes Eduard Marco i Begonya Pozo, la xarrada de la professora Aina Monferrer i una eixida al teatre.

Pel que fa a la biblioteca del centre, l'alumnat podrà accedir als fons bibliogràfics de l'escola en la seu de Lliria i en la de Bétera.

8. Utilització de les tecnologies de la informació i la comunicació. Aula virtual

El MERC considera els usuaris i aprenents de llengües principalment com a agents socials, és a dir, com a membres d'una societat que tenen unes tasques a complir. Parlem de tasques en el sentit que es tracta d'accions realitzades per una o més persones que utilitzen estratègicament les seues pròpies competències específiques per tal d'aconseguir un resultat determinat. L'enfocament basat en l'acció, per tant, també té en compte els recursos cognitius, emocionals i volitius i tot el ventall complet de capacitats específiques que els individus apliquen.

Les tecnologies de la informació i la comunicació aplicades als ensenyaments d'idiomes tenen per objectiu la personalització de l'aprenentatge i el desenvolupament de la competència estratègica i digital, encaminats a l'aprenentatge al llarg de tota la vida. La implementació didàctica d'aquestes ha de ser raonada d'acord amb el context concret d'aprenentatge i s'ha de fer tant a l'aula com fora d'ella, en les activitats de reforç i ampliació, de manera lúdica, de tal manera que augmente la motivació de l'alumnat.

L'accés a Internet i la consulta de pàgines web per a treballar les diverses destreses ens ajuden a facilitar i apropar a l'alumnat els continguts. La xarxa és una font inesgotable de continguts: vídeos, notícies, pel·lícules, etc. a través de les quals podrem treballar les comprensions orals i escrita, la mediació, l'expressió oral i escrita...

Així mateix, es posarà èmfasi en la possibilitat de comunicació real i aprenentatge col·laboratiu que brinden aquestes tecnologies a través de blocs, xats i xarxes socials, etc. Des del setembre de 2021 el Departament de Valencià compta amb un perfil d'Instagram (@deptval_lliria) per compartir activitats culturals, curiositats lingüístiques, etc. amb l'alumnat i el públic en general.

Enguany, Aules continuarà sent la plataforma digital de referència. Els objectius de la implantació d'aquesta eina són:

1. Fomentar l'aprenentatge autònom i d'autoavaluació de l'alumne a través d'aplicacions en línia específiques per a l'aprenentatge d'idiomes en totes les activitats de llengua.
2. Fer més eficaç la comunicació entre el centre, els professors i l'alumnat i fer més accessibles els continguts de cada nivell.
3. Facilitar i agilitzar la comunicació i la coordinació de continguts entre professors de tots els idiomes, per departament i per nivell.
4. Fomentar l'ús de les TIC disponibles entre el professorat i l'alumnat.
5. Fomentar el rol del professor com a facilitador/mediador.
6. Atreure l'EOI estudiants nadius digitals.

Aules, concretament, "és un lloc web destinat a l'e-learning, desenvolupat per i per a docents, amb vocació d'universalitat, senzilla i accessibilitat des de qualsevol dispositiu. Hi tenen cabuda les aules virtuals destinades a la formació a distància reglada (Formació del Professorat, Formació Professional Semipresencial, CEEDCV, etc...), espais per complementar les classes presencials de tots els estudis i nivells educatius que inclouen un quadern per al professorat , i entorns col·laboratius que faciliten el treball entre grups de docents i la comunicació interna de claustres, departaments i fins i tot l'Administració de la Conselleria d'Educació.

Qualsevol docent dels centres públics pot crear una aula virtual i començar a treballar-hi. I tot això complint la normativa de protecció de dades, ja que la informació resideix en tot moment a servidors propis de la Generalitat.

Aules està basat en Moodle (versió 3.9.20 actualment), una plataforma de gestió de l'aprenentatge basada en programari lliure utilitzada arreu del món.

9. Recursos didàctics

Les aules de l'Escola d'Idiomes de Lliria compten amb els recursos següents: pissarra, projector, ordinador, equip d'àudio i altaveus, accés a internet.

Així mateix, el Departament de Valencià disposa de recursos didàctics com ara:

1. Mètodes d'aprenentatge d'idiomes i materials complementaris al mètode utilitzat
2. Material de treball específic per destreses (gramàtica, vocabulari, comprensió i expressió oral i escrites)
3. Jocs didàctics
4. Diccionaris, gramàtiques i altres obres de consulta per al professorat.
5. Material d'elaboració pròpia

En base al pla de millora del curs passat, s'han revisat alguns llibres de text usats durant el curs anterior i se n'ha valorat la continuïtat. Després de valorar diferents aspectes, com ara l'adequació dels continguts dels llibres de text al nou currículum del decret 242 a les EOI, s'han seleccionat els llibres de text següents:

A2

Diversos autors, *Fer Via A1-A2*, Andana Editorial, 2017 (ISBN 978-84-17497-06-4)

B2

Diversos autors, *Cursos del Centre Carles Salvador. Nivell B2*, València, Acció Cultural del País Valencià, 2024 (ISBN 978-84-09-53438-8)

C1

Diversos autors, *Cursos del Centre Carles Salvador. Nivell C1*, València, Acció Cultural del País Valencià, 2019 (ISBN: 978-84-923667-3-6)

C2.1 i C2.2

Diversos autors, *Cursos del Centre Carles Salvador. Nivell C2*, València, Acció Cultural del País Valencià, 2018 (ISBN: 978-84-923667-1-2)

A més, als nivells B2, C1 i C2 serà obligatori també el llibre d'exercicis *Quadern d'activitats de llengua* (editorial Tabarca), dels respectius nivells.

El professorat també treballarà amb material de creació pròpia i adaptacions de material curricular existent i proposarà l'alumnat recursos de suport a la docència en funció del nivell.

S'ha elaborat un llistat de lectures per nivells, amb sinopsi i dades dels llibres, per tal de proposar a l'alumnat que trie lliurement una de les dues lectures obligatòries. L'altra lectura obligatòria, que tria el departament serà:

A2: *L'illa infinita*, de Muriel Villanueva.

B2: *Aquell agost amb punt final*, de Joanjo Garcia.

C1: El temps de cada cosa, de Raquel Ricart/ *Un pianista en un celler*, de Muriel Villanueva.

C2: *La sega*, de Martí Domínguez.

A tots els nivells es treballaran a classe els poemaris *Dolors*, d'Eduard Marco, i *Arrel*, de Begonya Pozo, que visitaran les nostres aules el 22 d'octubre de 2025.

10. Activitats culturals complementàries

En l'àmbit de centre, es duran a terme les activitats següents:

- Festa de Nadal el dia 17 de desembre de 2025

- Dia 8 de març (tota eixa setmana) de 2026

D'altra banda, el Departament de València organitzarà les activitats següents:

- Tàndem de poetes premiats, amb Eduard Marco i Begonya Pozo. 22 d'octubre de 2025.
- Xarrada de la professora i divulgadora Aina Monferrer (14 de gener de 2026)
- Visita guiada per Lliria i al Museu Arqueològic de Lliria amb l'arqueòleg municipal (data per determinar)
- Ruta Estellés per València amb la neta del poeta de Burjassot (data per determinar)
- Visita al MUVIM (data per determinar)
- Eixida al teatre (data per determinar)
- Visita guiada a Bombas Gens (data per determinar)
- Projectió de la pel·lícula "L'àvia i el foraster", 11 de febrer de 2026.
- Visita de l'autora Muriel Villanueva, 25 de març de 2026.
- Visita de l'autor Joanjo Garcia, 25 d'abril de 2026.

Lliria, 15 d'octubre de 2025

Annex I

Continguts curriculars

Segons el [Decret](#) 242/2019, de 25 d'octubre, d'establiment dels ensenyaments i del currículum d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana, els continguts dels nivells de valencià impartits en la nostra EOI el curs 24-25 són els següents:

1. NIVELL BÀSIC A2

Els ensenyaments de nivell bàsic A2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a utilitzar l'idioma que aprén com a mitjà de comunicació i d'expressió personal, tant a classe, com en les situacions quotidianes presencials o virtuals.

Amb aquest fi, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten usar l'idioma de manera suficient, receptivament i productivament, tant de manera parlada com escrita. A més, l'alumnat ha de poder intervindre entre parlants de diverses llengües, en situacions quotidianes i de necessitat immediata que requerisquen comprendre i produir textos breus en llengua estàndard, que versen sobre aspectes bàsics concrets de temes generals i que continguen expressions, estructures i lèxic d'ús freqüent.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell bàsic A2, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial i informació específica clara de textos orals breus, molt estructurats, articulats clarament i amb pauses suficients per a assimilar-ne el significat. La llengua és l'estàndard amb una variació formal i informal. Les condicions acústiques són òptimes i la comunicació, directa. Els textos versen principalment sobre l'àmbit personal i temes quotidians o d'una rellevància immediata per a l'alumnat i es poden transmetre cara a cara o per mitjans tècnics (telèfon, megafonia, televisió, etc.)
- Produir textos orals breus i bàsics des del punt de vista gramatical i lèxic, en llengua estàndard i en comunicació cara a cara; els textos tracten d'aspectes personals i quotidians. Comunicar-se de forma bàsica però comprensible, encara que siga necessari utilitzar molt sovint mitjans no verbals per a mantindre la comunicació, així

com moltes pauses per a buscar expressions, la repetició i la cooperació dels interlocutors.

- Comprendre, sempre que es puga rellegir quan siga necessari, el sentit general, els punts principals i informació específica de textos breus d'estructura simple i molt clara. El vocabulari és d'ús molt freqüent i la gramàtica, senzilla. Els textos van acompanyats preferiblement d'imatges o il·lustracions i es refereixen a la vida quotidiana.

- Escriure textos senzills i breus, en llengua estàndard i utilitzant adequadament les convencions ortogràfiques i de puntuació més elementals, així com un repertori limitat de recursos de cohesió, paraules i estructures. Els textos es refereixen principalment a temes quotidians o de rellevància immediata per a l'alumnat.

- Retransmetre oralment (en la llengua B) d'una manera senzilla una sèrie d'instruccions curtes i senzilles que proporcione el discurs original (en la llengua A) articulat de forma clara i lenta. Transmetre (en llengua B) els aspectes principals continguts en converses curtes i simples o textos sobre temes quotidians d'interés immediat (en llengua A), sempre que s'expressen amb claredat i en un llenguatge senzill. Assumir un paper de suport en la interacció, sempre que altres interlocutors parlen lentament i reba ajuda per a participar-hi i expressar els seus suggeriments.

- Enumerar per escrit (en llengua B) informació específica continguda en textos senzills (escrits en llengua A) sobre temes quotidians d'interés immediat o necessitat. Transmetre dades rellevants contingudes en textos curts, senzills i informatius amb estructuració clara, sempre que els textos siguin concrets, els temes, familiars i es formulen en un llenguatge quotidià senzill.

1.1. GRAMÀTICA

Oració

- Concordança de subjecte-verb, subjecte-verb-atribut.
- Oracions declaratives, afirmatives i negatives.
- Ordre i absència dels elements de l'oració.

- Oracions interrogatives i exclamatives amb partícules i sense partícules. Estructures bàsiques.
- Interjeccions més usuals.
- Oracions coordinades més usuals amb els nexes més freqüents (copulatiu, disjuntiu, distributiu i adversatiu).
- Oracions subordinades més usuals (condicionals, causals temporals i comparatives). Oracions subordinades introduïdes pel gerundi i els adverbis *mentre* i *quan*.
- Relacions temporals en el passat.
- Oracions impersonals.

Nom

- Flexió bàsica de gènere i nombre en el vocabulari del nivell.
- Estructures amb el substantiu com a nucli del SN.
- Formació del femení: afegiment de *-a* al masculí; canvi de *-e* per *-a*; canvi de *-o* per *-a*; addició de *-na* als masculins acabats en vocal tònica.
- Formació del plural: afegiment de *-s*, *-ns* i *-os*; canvi de *-a* per *-es*.
- Concordança bàsica de gènere i nombre.
- Numerals cardinals.

Pronom

- Pronoms personals tòpics i febles que expressen dixi personal (*jo, tu, ell, ella...*; *em, et, es...*; *-me, -te, -se...*; *m', t', s'...*; *'m, 't, 's...*).
- Pronoms febles (*em, et, es, en, hi, ho...*). Formes i combinacions dobles més habituals.
- Pronoms de tercera persona en funció de complement directe (*el, la, els, les, l', -lo, -la, -los, -les, 'l, 'ls*) i de complement indirecte (*li, els, -li, -los*).

- Pronom feble *ho* en funció d'atribut i en funció de CD neutre.
- *En, hi, ho*: usos necessaris en les funcions comunicatives. Pronom feble *hi* adverbial. Pronom feble *en* combinat amb la forma verbal *hi ha*. Forma de combinació *s'hi*. Formes de combinació pronominal amb el locatiu *hi*.
- Usos bàsics dels pronoms interrogatius més freqüents (*qui, què, com, quan, quant, quin/a, quins/nes, on*).
- Usos bàsics dels pronoms relatius *què* i *on*.
- Pronoms demostratius (*aquest, este, aquell, aquella...*).
- Pronoms neutres (*açò, això, allò*).
- Pronoms possessius (*el meu, el teu, el seu, la seua...*).
- Pronoms indefinits bàsics (*algú, ningú, tots, res...*).

Article

- Articles personals (*en, na, n', el, la, l'*).
- Articles definits (*el, la, l', els, les*).
- Articles indefinits (*un, una, uns, unes*).
- Contracció dels articles masculins (*al/als, del/dels, cal/cals, can*).

Adjectiu

- Flexió de gènere i nombre dels adjectius en el vocabulari del nivell.
- Formació del femení: afegiment de *-a* al masculí; canvi de *-e* per *-a*; canvi de *-o* per *-a*; addició de *-na* als masculins acabats en vocal tònica.
- Formació del plural: afegiment de *-s, -ns* i *-os*; canvi de *-a* per *-es*.
- Estructures amb l'adjectiu com a nucli del CN. Estructures adjectives per formar complements del nom: *Mira que n'ets, de + adjectiu*.
- Adjectius en grau superlatiu (*el més ..., el menys ..., sufix -íssim*).

- Estructura de la comparació (*més ... que, menys ... que, tan ... com*).
- Adjectius qualificatius de persones.
- Adjectius demostratius. Flexió de gènere i nombre.
- Adjectius possessius tòpics (*el meu cotxe, la seua germana...*). Adjectius possessius àtoms més freqüents (*mon pare, ma casa, sa mare...*).
- Adjectius numerals cardinals (*quaranta cartes*) i numerals ordinals fins al desé (*la segona porta*).
- Adjectius indefinits bàsics (*algun, cap, gens, mateix, tot...*).
- Adjectius quantitius variables i invariables més bàsics (*massa, més, menys, prou, bastant, molt, poc*).

Verb

- Estructures de l'oració simple amb el verb com a nucli del SV.
- Verbs regulars d'accions quotidianes: mode indicatiu (present, passat perifràstic, passat simple, perfet, plusquamperfet, futur), mode condicional (simple), mode imperatiu.
- Verbs irregulars: present dels verbs *voler, poder, tindre* i *valdre*; present i passat dels verbs *nàixer, córrer, saber, voler, ser, dir-se, veure, anar, fer, estar, poder, tindre* i *conéixer*; present d'indicatiu dels verbs *ser, dir-se, viure, tindre, nàixer, conéixer, omplir* i *obrir*.
- Subjuntiu de la conjugació regular i dels irregulars més usuals.
- Verb *haver-hi*.
- Ús dels impersonals *nevar, ploure, fer sol, fer fred/calor*, etc. en present, perfet i imperfet.
- Formes no personals: participis regulars i participis dels verbs *dur, prendre, beure, descobrir, obrir, prendre* i *suspendre*.
- Perífrasis d'obligació i probabilitat. Formes d'obligació amb *haver de* i *caldre*, en forma personal i impersonal.

- Correlació de temps verbals: contrast de passat (passat simple i perfet); concordança dels temps verbals en passat (pretèrit imperfecte, passat simple i perfet d'indicatiu).
- Fórmules i estructures:
 - *Estar* + adjectiu.
 - *Tindre* + SN.
 - *Hi hauria d'haver més... / N'hi hauria d'haver més.*
 - *Vols que* + subjuntiu present; *doncs* + imperatiu.
 - *He decidit (de)* + infinitiu; *he pensat* + infinitiu, verb en futur.
 - *Anar a* + infinitiu; *estar* + gerundi.
 - *És mentida / fals que* + subjuntiu present/perfet; *no és veritat que* + subjuntiu present/perfet.
 - *Això no vol dir que* + subjuntiu present, *una cosa és que* + subjuntiu present; *encara que* + subjuntiu present.
 - *(No) Havia d'haver* + part.; *(no) hauria d'haver* + participi.
- Plusquamperfet de subjuntiu i condicional perfet en frases com: *Si no m'haguera* + infinitiu, *hauria* + participi...
- Per a fer advertències, imperatiu negatiu: *no* + present de subjuntiu.
- Per a preguntar i donar indicacions: *On puc trobar un* + SN?; *Hi ha cap lloc on* + present de subjuntiu?; *Veu* + SN?; *Veu on hi ha...?*; *Quan* + present de subjuntiu...; *Hi ha* + SN; *Hi deu haver* + SN; *Hi ha d'haver* + SN; *N'hi ha un / algun...*; *N'hi deu haver un / algun...*; *N'hi ha d'haver un/algun...* + S. Adverbial de lloc).
- Per a expressar hàbits (*sol·lar* + infinitiu, *acostumar a* + infinitiu i *estar acostumat a* + infinitiu en present i en imperfecte d'indicatiu).
- Per a expressar temor: *Em fa por que* + verb (futur)...; *Em fa por que (no)* + verb (present subjuntiu)...; *Em fa por (de)* + infinitiu...
- Per a donar consells: *Per què no* + present d'indicatiu?
- Per a recriminar algú de no haver fet alguna cosa que s'havia advertit anteriorment: *T'he dit que* (i variants) + imperfecte subjuntiu.
- Per a justificar-se o disculpar-se de no haver fet alguna cosa: *He hagut de* + infinitiu; *Vaig haver de* + infinitiu.

- Per a posar objeccions o expressar dubte: *Vols dir? Tingues en compte que..., estàs segur que...?; No ho veig gens clar...*
- Per a narrar un esdeveniment passat, expressant alleujament i fent hipòtesis del que hauria pogut passar: *Sort que...; Si no arriba a ser perquè / per...*
- Per a expressar projectes o fer suposicions: *segurament* + futur; *a la millor* + futur; *Podríem* + infinitiu?; *Què et semblaria si* + imperfet de subjuntiu?; *si* + imperfet de subjuntiu?; *I per què (en comptes de)* + infinitiu) + *no* + verb en present?; *Què faries si* + imperfet de subjuntiu?
- Per a donar informació de manera directa: *M'han dit que...; Es veu que...; Saps que...*

Adverbi

- Adverbis de manera: *bé, només, així, sobretot...* Formació bàsica dels adverbis acabats en - *ment*, *adjectiu* (en femení) + -*ment*: *rarament, fàcilment...*
- Adverbis de quantitat: *prou, molt, gens, cap, res, massa, només, sols, bastant...*
- Adverbis modals: *potser, qui sap, segurament, necessàriament, tal vegada, tal volta...*
- Adverbis de temps: *sempre, sovint, de vegades, de tant en tant, mai, ara, havent dinat, tard, prompte, aviat, ja, mentre, mentrestant, de demà en..., després, en acabar, per acabar*; dies de la setmana; mesos de l'any, estacions.
- Adverbis de lloc: *ací, allà, sota, sobre, dins, fora, al centre, dreta, esquerra, davant, darrere, al mig, dalt, baix, (a/al) davant, (a/al) darrere, (a) dins, (a) fora, a banda i banda, davant per davant...*
- Adverbis i expressions equivalents de direcció, quantitat i manera: *pujant, baixant, entrant a mà..., eixint, molt, poc, gens, almenys, prou, bastant, una mica, només, solament, a poc a poc, de pressa...*
- Adverbis d'ordre: *primer, després, tot seguit, finalment.*
- Adverbis afirmatius i negatius: *sí, no, també...*

Preposició

- Usos bàsics de les preposicions àtones i de les tòniques més usuals.
- Locucions prepositives més habituals: *a causa de*, *a força de*, *al llarg de*...
- Ús de les preposicions *amb*, *de*, *a* davant de les partícules interrogatives *qui*, *què*, *quin*, etc.
- Ús de les preposicions *de*, *per*, *sense* per a formar determinants del nom.
- Ús de les formes *en/amb*.

1. 2. DISCURS

Adequació

- Pràctica i ús del registre informal i estàndard en les situacions comunicatives del nivell i introducció al registre formal.
- Expressions freqüents per a expressar funcions socials com ara saludar, agrair, demanar disculpes, acomiadar-se...
- Tipologies textuais corresponents al nivell: notes i missatges relacionats amb les activitats quotidianes, descripcions breus, qüestionaris, correus electrònics, cartes...

Coherència i cohesió

- Organització del text: ús, format i funció dels paràgrafs en un text.
- Quantitat, qualitat, rellevància, ordre i claredat de la informació.
- Tema: enfocament i contingut, selecció lèxica i d'estructures sintàctiques.
- Esquemes d'interacció i transacció del llenguatge oral.
- Fórmules per a adreçar-se a algú, cridar l'atenció i saludar, per a mantindre i cedir el torn de paraula, per a demanar i expressar confirmació, per a mostrar acord o desacord, per a iniciar un discurs introduint un tema nou...
- Fórmules per a saludar i acomiadar-se en els missatges i cartes personals.

- Sistema de representació gràfica per a separar idees, per a citar paraules d'altres persones: dos punts, cometes...
- Estructuració del discurs, divisió en parts: inici, desenvolupament i conclusió.
- Puntuació com a recurs de cohesió del text escrit.
- Entonació com a recurs de cohesió del text oral.
- Ús de marcadors del discurs: marcadors espacials, marcadors temporals, connectors textuais entre oracions coordinades i subordinades, marcadors o connectors textuais d'enllaç i relació lògica entre oracions o paràgrafs i marcadors per a mantindre el discurs oral.
- Concordança verbal i nominal entre els elements bàsics de l'oració (subjecte, predicat i complement; article, substantiu i adjectiu).
- Concordança bàsica dels temps verbals en el discurs.
- El·lipsi dels elements coneguts: del subjecte, del verb i dels dos en les respostes.
- Fórmules per a demanar i expressar un estat d'ànim; per a disculpar-se; per a regular l'ordre de les intervencions en una discussió formal; per a demanar permís per a parlar; per a donar la paraula i deixar parlar algú; per a començar a parlar; per a precisar dins d'una explicació; per a posar exemples i per a demanar algú si l'han entés; per a indicar sorpresa, perplexitat, dubte, incredulitat i certesa; per a fer una enumeració dins d'una explicació, i per a referir-se a una afirmació feta anteriorment.

1. 3. LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Vocabulari i enunciats fraseològics habituals de les situacions comunicatives i temes del nivell.
- Interferències lèxiques comunes amb les llengües de l'entorn de l'usuari o aprenent. Locucions, frases fetes i col·locacions usals en les situacions comunicatives bàsiques.

Significat

- Sinonímia, antonímia i hiponímia entre les paraules del vocabulari bàsic. • Relacions semàntiques.
- Falsos amics.

Formació de paraules

- Composició, derivació i habilitació. Formació de paraules cultes.

Derivació de paraules

- Creació lèxica: sufixos de derivació que designen formació de substantius.
- Valor dels sufixos més freqüents: gentilicis (-a/-ana, -í/-ina, -és/-esa, -enc/-enca), professions (-er/-era, -ista, -or/-ora, -aire), establiment (-ia), plantes i arbres fruiters.

1. 4. PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Coneixement de la correspondència entre l'alfabet i els sons de la llengua.
- Vocalisme tònic i àton: vocalisme valencià.
- Accentuació. Introducció al coneixement de l'accentuació.
- Síl·laba, diftongs i hiats.
- Grups consonàntics i dígrafs.
- Reconeixement fònic de les consonants en el vocabulari bàsic. Alveolars sonores i sordes, palatals sonores i sordes, laterals i ròtiques.
- Usos bàsics de l'apostrofació. Elocució correcta en les elisions vocàliques més usuals amb l'article.
- Usos bàsics de la contracció.
- Sonoritzacions i ensordiments.

Ortografia

- Accentuació gràfica i dièresi.
- Apòstrof i contracció.
- Ortografia de les consonants en els mots més usuals: *p/b*, *c/g*, *t/d* en posició final; *b/v*, regles generals; alternances; *g/j*, *tg/tj*, *-ig/tx*, *x/ix*, *c/ç*, *s/ss*, *z/tz/ts*, *m/n/ny*, *l/l·l/ll*, *r/rr*; escriptura de la *h* en paraules del vocabulari bàsic i en el verb *haver*.
- Majúscules i minúscules. Escriptura de les majúscules i de les minúscules, respectant les normes bàsiques que regulen l'ús de la majúscula inicial i la majúscula en els noms propis.
- Signes de puntuació: ús del punt i de la coma, ús i ortografia del signe d'interrogació i d'admiració, ús dels dos punts davant d'una enumeració o llista.

2. NIVELL INTERMEDI B1

Els ensenyaments de nivell intermedi B1 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a desenvolupar-se en la majoria de les situacions que poden sorgir quan viatja per llocs on s'utilitza l'idioma; en l'establiment i el manteniment de relacions personals i socials amb usuaris d'altres llengües, tant cara a cara com a través de mitjans tècnics, i en entorns educatius i ocupacionals en els quals es produeixen intercanvis senzills de caràcter factual.

A aquest efecte, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb una certa flexibilitat, una facilitat relativa i una correcció raonable en situacions quotidianes i menys habituals en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, per a comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits breus o d'extensió mitjana, en un registre formal, informal o neutre i en una varietat estàndard de la llengua, que versen sobre assumptes personals i quotidians o aspectes concrets de temes generals, d'actualitat o d'interés personal, i que continguen estructures senzilles i un repertori lèxic comú no molt idiomàtic.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell intermedi B1, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites dels parlants en textos orals breus o d'extensió mitjana, ben estructurats, clarament articulats a velocitat lenta o mitjana i transmesos de viva veu o per mitjans tècnics en una varietat estàndard de la llengua, que tracten d'assumptes quotidians o coneguts, o sobre temes generals, o d'actualitat, relacionats amb les seues experiències i els seus interessos, i sempre que les condicions acústiques siguin bones, es puga tornar a escoltar el que s'ha dit i se'n puguin confirmar alguns detalls.
- Produir i coproduir, tant en comunicació cara a cara com a través de mitjans tècnics, textos orals breus o d'extensió mitjana, ben organitzats i adequats al context, sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interés personal, i desenvolupar-se amb una correcció i una fluïdesa suficients per a mantindre la línia del discurs, amb una pronunciació clarament intel·ligible, encara que de vegades siguin evidents l'accent estranger, les pauses per a fer una planificació sintàctica i lèxica, o reformular el que s'ha dit o corregir errors quan l'interlocutor indica que hi ha un problema, i siga necessària una certa cooperació d'aquell per a mantindre la interacció.
- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites de l'autor en textos escrits breus o d'una extensió mitjana, clars i ben organitzats, en llengua estàndard i sobre assumptes quotidians, aspectes concrets de temes generals, de caràcter habitual, d'actualitat, o d'interés personal.
- Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits breus o d'extensió mitjana, senzills i clarament organitzats, adequats al context (destinatari, situació i propòsit comunicatiu), sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interés personal, utilitzant amb una correcció raonable un repertori lèxic i estructural habitual relacionat amb les situacions més predictibles i els recursos bàsics de cohesió textual i respectant les convencions ortogràfiques i de puntuació fonamentals.
- Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents en situacions de caràcter habitual en les quals es produeixen intercanvis d'informació senzills relacionats amb assumptes quotidians o d'interés personal.

2.1. GRAMÀTICA

Oració

- Nexes i locucions conjuntives de coordinació i de subordinació més freqüents: adversatius (*però, sinó...*), concessius (*encara que, tot i que...*), consecutius (*doncs, per tant...*), temporals (*quan, mentre, cada vegada que, sempre que, abans que (no), després que...*), condicionals (*si, en cas que...*), causals (*perquè, ja que...*).
- Oracions de relatiu introduïdes pel pronom relatiu *que*.
- Oracions per a expressar possibilitat introduïdes per un verb principal: *pot ser, és possible*.
- Oracions per a expressar dubte introduïdes per *potser, a la millor, a veure si...*
- Estructures amb subjuntiu perfet + imperatiu en les instruccions.
- Fórmules per a expressar possibilitat: *pot ser* + indicatiu, *pot ser que* + subjuntiu, *deure* + infinitiu.
- Estructures per a fer advertiments: *anar amb compte (de)* + infinitiu i *anar amb compte que no* + imperfet de subjuntiu.
- Estructures per a emetre una opinió: *al meu entendre..., tinc entès que..., em fa l'efecte que...*
- Estructures per a fer un incís: *bé..., un moment..., abans que... (no) me n'oblida...*
- Estructures per a prosseguir: *aleshores..., com deia...*
- Estructures per a resumir: *en fi..., en resum...*
- Ús de les expressions: *és possible que..., és probable que..., per descomptat, ja ho crec, etc.*
- Expressions per a donar consells.
- Ús de les expressions: *li / us fa res..., voldria/voldríeu..., em podria / em podríeu..., deixem / deixeu-me...*

Nom

- Flexió del gènere del substantiu: regular amb alteració gràfica d'accent (*secretari/secretària*); irregular i invariable (*cavall/egua; monarca/monarca*).
- Flexió del nombre del substantiu: regular amb modificació consonàntica (*roig/rojos*); amb alteració gràfica d'accent (*examen/exàmens*); altres alteracions gràfiques (*plaça/places, llengua/llengües*).
- Ordinals.
- Apostrofació (elisió vocàlica) en combinacions de pronoms febles de CD i CI.
- Pronoms relatius *que, el qual / la qual, on, el que / la que, aquell que / aquella que, qui*.
- Pronoms interrogatius: *què, qui, quin, on, com*. Distinció semàntica: quan/quant.
- Distinció entre el pronom indefinit *res* i els quantitius *gens* i *cap*.

Article

- Articles: formes de l'article definit i indefinit.
- Contracció i apostrofació.

Adjectiu

- Flexió de gènere i de nombre de l'adjectiu d'una i de dues terminacions.
- Adjectius qualificatius: descripció física de persones i d'objectes; caràcter personal i estats d'ànim; diferència entre *gruixut* i *gros*.
- Graus de l'adjectiu: superlatius (*-íssim*); intensius (*-et, -ó*); comparatius: gradatius i superlatius (*millor/pitjor..., el millor, el pitjor...*); avaluatius (*bo, dolent, regular...*).

Verb

- Repàs de formes i temps dels verbs regulars i dels irregulars més freqüents.
- Perfet simple dels verbs regulars i d'alguns verbs irregulars d'ús més freqüent.

- Futur simple de verbs de la 2a conjugació acabats en -re: *prendre, permetre...*
- Pretèrit perfet i plusquamperfet de subjuntiu en frases que expressen una predicció.
- Temps compostos de subjuntiu.
- Imperfet de subjuntiu en oracions condicionals.
- Condicional compost.
- Temps verbals de la narració històrica: present, passat perifràstic, passat simple i perfet d'indicatiu.
- Repàs de l'imperatiu. Imperatiu en 2a persona del plural per a redactar avisos i peticions.
- Imperatiu i present de subjuntiu per a donar instruccions. Imperatiu de verbs velaritzats.
- Subjuntiu en oracions d'imperatiu negatiu.
- Verb haver-hi (*hi ha i n'hi ha*).
- Verbs *fer-se* i *tornar-se*.

Adverbi

- Adverbis i locucions adverbials de temps, de manera, de lloc i de quantitat més freqüents.
- Adverbis i locucions adverbials d'afirmació (*sens dubte, de debò, prou, i tant...*) i negació (*de cap manera...*).
- Formació dels adverbis en -ment.
- Comparatius: *més / menys que, tant com*.

Preposició

- Preposicions i locucions prepositives de mitjà o d'instrument (*a, amb, a través de...*).
- Preposicions de tema (*de, sobre...*).

- Preposicions i locucions prepositives de causa (*amb motiu de, a causa de, arran de, per culpa de, gràcies a...*)
- Preposicions i locucions prepositives de relació (*per, en comptes de, en lloc de...*).
- Preposicions per i *per a*

2.2 DISCURS

Adequació

- Pràctica i ús del registre estàndard i del formal en les situacions comunicatives del nivell.
- Tipologies textuais corresponents al nivell: missatges i cartes de caràcter personal (SMS, correus electrònics, xat, cartes) per a intercanviar informació, interessos, experiències, reaccions i sentiments; cartes formals bàsiques; qüestionaris sobre temes generals; notes i missatges relacionats amb temes de treball, serveis, estudi i oci; instàncies; informes breus de caràcter informatiu i explicatiu; missatges en fòrums virtuals sobre temes coneguts.
- Expressions freqüents per a dur a terme funcions socials: narrar experiències, esdeveniments, històries, fets reals i imaginaris; fer descripcions breus sobre persones, objectes, activitats, serveis i llocs; argumentar sobre qüestions conegudes; descriure plans i projectes...

Coherència i cohesió

- Organització del text: ús, format i funció dels paràgrafs en un text.
- Esquemes d'interacció i transacció del llenguatge oral (en situacions convencionals com comprar, menjar o reservar una habitació en un hotel).
- Quantitat, qualitat, rellevància, ordre i claredat de la informació.
- Tema: enfocament i contingut.
- Selecció: lèxic, estructures sintàctiques i contingut rellevant.
- Recursos de cohesió del text oral: entonació, pauses, mitjans paralingüístics.

- Ús de marcadors o connectors textuais: espacials (d'ubicació), temporals (per a expressar accions successives), entre oracions coordinades i subordinades, d'enllaç i de relació lògica entre oracions i paràgrafs, per a mantindre el discurs...
- Estructuració del discurs, divisió en parts:
 - Inici del discurs: iniciadors, introducció del tema, focalització (ordre de paraules, ús de partícules, etc.), enumeració.
 - Desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic, manteniment del tema (referència, substitució, repetició, sinonímia, camps semàntics), expansió temàtica (exemplificació, reforç, contrast i introducció de subtemes), canvi de tema.
 - Manteniment i seguiment del discurs oral: presa, manteniment i cessió del torn de paraula, demostració de comprensió, petició d'aclariment, etc.
 - Conclusió del discurs: resum i recapitulació, indicació de tancament textual, tancament textual.
- Concordança verbal i nominal entre els elements de l'oració.
- Concordança dels temps verbals en el discurs.

2.3 LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Lèxic, locucions, col·locacions i enunciats fraseològics habituals de les situacions comunicatives i temes del nivell.
- Distinció entre lèxic propi, barbarisme i manlleu.

Significat

- Sinonímia, antonímia, hiperonímia i hiponímia del vocabulari usual.
- Relacions semàntiques.
- Alternatives als barbarismes més usuals.
- Locucions i frases fetes més usuals.

- Precisió lèxica i genuïnitat en el vocabulari usual.

Formació de paraules

- Regles generals de composició.

Derivació de paraules

- Principals prefixos i afixos.
- Ampliació dels gentilicis. Suffixos dels gentilicis *-à/-ana*, *és/-esa*, *í/-ina*, *-enc/-enca* i altres.

2.4 PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Relació so i grafia. Remarques en paraules d'ús habitual.
- Vocals e i o (obertes i tancades).
- Elisions vocàliques en vocabulari bàsic i expressions.
- Síl·laba, diftong i hiat.
- Pronunciació correcta de les formes verbals en present d'indicatiu acabades en *-iar*.
- Distinció de les síl·labes àtones i tòniques.
- Separació de paraules en síl·labes.
- Discriminació dels sons consonàntics propis de la llengua en posicions contrastants amb altres llengües.
- Identificació dels emmudiments consonàntics més freqüents i aplicació en l'activitat discursiva.
- Articulació clara de les consonants simples, els grups consonàntics i les geminacions.
- Repàs dels sons laterals, fricatius i africats i dels grups consonàntics.

- So vibrant r, a inici de paraula i després de consonant. La rr entre vocals per al mateix so vibrant.
- So de la x a inici de mot o després de consonant, o ix entre vocals.
- Entonació emfàtica: interrogació i exclamació.
- Enllaços fònics.

Ortografia

- Alfabet i grafies.
- Coneixement de les lletres modificades i simples, dels dígrafs i de les geminacions en el vocabulari familiar.
- Principals casos de confusió a/e, o/u.
- La e en les paraules usuals començades per *em-*, *en-*, *es-*, *eix-*.
- Alternances e/i, o/u en les formes verbals irregulars.
- Normes generals de l'accentuació.
- Normes bàsiques de la dièresi.
- Normes bàsiques de l'ús del guionet.
- Regles generals d'apostrofació de l'article i de la preposició de.
- Apòstrof en pronoms febles units al verb i en combinacions bàsiques de pronoms febles.
- Alternances ortogràfiques de les oclusives finals que apareixen en la flexió i derivació dels adjectius, substantius i verbs.
- Paraules del vocabulari usual acabades en consonant oclusiva.
- Grups cu-/qu-.
- Grafies -xc- i -cc-.
- Grafia -v- en els imperfets d'indicatiu dels verbs de la primera conjugació.
- Escriptura de la variació ortogràfica c/ç que es produeix amb la flexió en substantius, adjectius i verbs.

- Paraules acabades en *-ança, -ença*.
- Escriptura del so [ks] i [gz].
- Paraules acabades en *-essa, -esa*.
- Flexió nominal dels gentilicis acabats en *-és*.
- Paraules del vocabulari general derivades de paraules agudes acabades en vocal + s.
- Grup consonàntic *-sc-*.
- Palatals g, j, tg, tj i *-ig* en paraules del vocabulari usual i les excepcions principals a la norma general de l'ús de la g/j.
- Norma general: consonant + x, tx entre vocals, x- a inici de paraula.
- Variació ortogràfica de la flexió en paraules del vocabulari usual en aplicació de la norma general: j + a, o, u; g + e, i.
- Derivats de les paraules acabades en *-tx* i *-ig*.
- Pronunciació de la x- a inici de paraula i després de consonant.
- La l·l en els grups *al·l-, col·l-, il·l-, -el·la* i *-il·la*. Grafies geminades *tl / tll* en paraules del vocabulari general.
- Nasal m- davant de les grafies *-b, -p, -m*. Nasal *-ny* final.
- Ròtica r- a principi de paraula i després de consonant. Pronunciació de *-r* final que en alguns parlars s'emmudeix.
- La h en posició inicial i intercalada. Verb *haver* en els temps compostos.
- Normes bàsiques d'escriptura de les majúscules i de les minúscules.
- Usos dels signes de puntuació més habituals.

3. NIVELL INTERMEDI B2

Els ensenyaments de nivell intermedi B2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a viure de manera independent en llocs on s'utilitza l'idioma; desenvolupar relacions personals i socials, tant cara a cara com a distància a través de mitjans tècnics, amb usuaris d'altres llengües; estudiar en un entorn educatiu preterciari o actuar amb l'eficàcia deguda en un entorn ocupacional en situacions que requerisquen la cooperació i la negociació sobre assumptes de caràcter habitual en aquest entorn.

Per a fer-ho l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb suficient fluïdesa i naturalitat de manera que la comunicació es faça en gran part de les ocasions sense esforç, en situacions tant habituals com, ocasionalment, més específiques i de més complexitat, per a comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits sobre aspectes, tant concrets com, en alguns casos, abstractes, de temes generals o d'interés o del camp d'especialització propis, en una varietat de registres, estils i accents estàndard, i amb un llenguatge que continga estructures variades i, en uns certs àmbits d'interés, també complexes, i un repertori lèxic que incloga expressions idiomàtiques d'ús comú, que permeten apreciar i expressar diversos matisos de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell intermedi B2, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com ocasionalment explícites, dels parlants en textos orals conceptualment i estructuralment elaborats amb una certa complexitat, sobre temes de caràcter general o dins del camp d'interés o d'especialització propis, articulats a una velocitat normal, en alguna varietat estàndard de la llengua i a través de qualsevol canal, i de vegades quan les condicions d'audició presenten una distorsió no significativa.
- Produir i coproduir, independentment del canal, textos orals clars, detallats i organitzats en funció de la intenció comunicativa, d'una certa extensió, i adequats a l'interlocutor i al propòsit comunicatiu específics, sobre temes diversos d'interés general, personal o dins del camp d'especialització propi, en una varietat de registres i estils estàndard i amb una pronunciació i entonació clares i naturals, i un grau d'espontaneïtat, fluïdesa i correcció que li permeta comunicar-se amb eficàcia tot i que

encara puga cometre errors esporàdics que provoquen la incomprensió, dels quals sol ser conscient i que pot corregir.

- Comprendre amb prou facilitat el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds de l'autor, tant explícites com, en ocasions, implícites, en textos escrits conceptualment i estructuralment elaborats amb una certa complexitat, sobre temes diversos d'interés general, personal o dins del camp d'especialització propi, en alguna varietat estàndard de la llengua i que continguin expressions idiomàtiques d'ús comú, sempre que en puga rellegir les seccions difícils.
- Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits d'una certa extensió, ben organitzats, en funció de la intenció comunicativa, sobre una àmplia sèrie de temes generals, d'interés personal o relacionats amb el camp d'especialització propi, utilitzant apropiadament una gamma variada de recursos lingüístics propis de la llengua escrita, i adequant amb eficàcia el registre i l'estil a la situació comunicativa.
- Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents en situacions tant habituals com més específiques i, de vegades, de més complexitat en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional.

3.1. GRAMÀTICA

Oració

- Estructura de l'oració simple: declarativa afirmativa i negativa; interrogativa, exclamativa, imperativa.
- Modificacions de l'estructura de l'oració simple: variants dialectals.
- Oració complexa.

Coordinació: oracions copulatives, juxtaposades, adversatives distributives.

Subordinació: oracions substantives, adjectives de relatiu, substantives de relatiu, subordinades adverbials.

- Conjuncions i altres connectors.

- Complements pronominalitzats per pronoms clítics i proclítics: ordre i combinacions.
- Concordances: subjecte i verb en oracions passives pronominals i amb substantiu col·lectiu com a subjecte.

Nom

- SN: constituents.
- Morfologia del substantiu: gènere i nombre. Substantius variables i invariables, epicens.
- Canvis de significat segons el gènere.
- Gènere i nombre del substantiu en paraules compostes.

Pronom

- Pronoms personals forts. Formes de cortesia. Pronoms de tercera persona referits a coses.
- Ús de *jo* / *mi* / *tu* darrere de preposició. Pronoms reflexius.
- Presència o absència del pronom personal tònic.
- Pronoms febles. Morfologia i col·locació.
- Posicions i funcions dels pronoms febles. Pronom *en* en funció de CN. Pronoms *en*, *hi* en funció de complement predicatiu i de complement circumstancial.
- Combinacions binàries de pronoms segons el registre.
- Pronoms relatius. Invariables i variables. Relatiu possessiu. Relatiu neutre.
- Construccions de relatiu sintètiques i analítiques.
- Determinants com a pronoms.
- Pronoms interrogatius i exclamatius.
- Apostrofació (elisió vocàlica) en combinacions de pronoms febles de CD i CI.

Article

- Ús dels articles definit i indefinit.
- Article neutre. Forma i usos més corrents de l'article amb valor neutre. Valor abstractiu i construccions alternatives.
- Absència de l'article: infinitius, dies de la setmana, conjunció *que* i enumeracions.
- Apostrofació i contracció de *de*, *la* i *el*. Excepcions bàsiques.

Adjectiu

- Morfologia de l'adjectiu: gènere, nombre i grau. Concordança entre adjectiu i substantiu.
- Restriccions de posició i seqüències.
- Modalitats de concordança entre adjectiu i substantiu.
- Adjectius possessius: formes tòniques i àtones. Posposició del possessiu. Usos abusius.
- Demonstratius. Demonstratiu posposat.
- Numerals: ordinals i partitius. Abreviatures dels ordinals.
- Adjectius indefinits. Distinció entre *res*, *gens* i *cap*.

Verb

- Formes impersonals del verb: infinitiu, gerundi i participi regulars i irregulars.
- Gerundi d'anterioritat i de simultaneïtat. Altres usos adverbials i adjectivals del gerundi. Concordança del participi del perfet d'indicatiu amb el pronom de CD.
- Conjugació regular i irregular.
- Present històric.
- Expressió de passat: passat simple, plusquamperfet d'indicatiu, perfet de subjuntiu, imperfet de subjuntiu, plusquamperfet de subjuntiu, passat anterior, passat anterior perifràstic.

- Expressió de futur: futur perfet, condicional, condicional compost.
- Aspecte. Perfectiu: passat simple, perfet de subjuntiu, plusquamperfet d'indicatiu i futur perfet.
- Imperatiu. Ús en ordres i prohibicions afirmatives i negatives.
- Variants dialectals i de registre en la morfologia verbal.
- Perífrasis verbals i les altres seqüències verbals o construccions equivalents.
Necessitat: *caldre + que + present de subjuntiu; caldre + que + imperfet de subjuntiu; pronom personal + caldre + infinitiu*. Obligació: *hauria d'haver + participi; hauria hagut de + infinitiu*. Permís: *fer res* (condicional) + *que + imperfet de subjuntiu; condicional*. Possibilitat: *potser que + subjuntiu; potser, a la millor, a veure si + indicatiu*. Voluntat: *voler + que + present de subjuntiu; voler + que + imperfet de subjuntiu; decidir... (de) + infinitiu*.
- Perífrasis correctes i incorrectes: variants formals, dialectals i de registre. Verbs performatius. *Anar* (imperfet d'indicatiu) *a + infinitiu*. Iteratiu: *re + V*.
- Veu activa i veu passiva. Passiva perifràstica amb el verb *ser*. Limitacions de l'oració passiva i ús de l'oració passiva reflexiva.
- Modalització verbal: ús de la morfologia verbal com a expressió de la subjectivitat.

Adverbi

- Adverbis: tipus d'adverbis i locucions adverbials: de temps, de lloc, de manera, de grau, d'afirmació, de dubte, de simultaneïtat, de direcció, d'unicitat.
- Posició dels adverbis en *-ment* dins del sintagma adverbial.
- Modificació del sintagma adverbial (*exactament, més o menys, només, justament, precisament...*)
- Particularitats dialectals dels adverbis.

Preposició

- Estructura del sintagma preposicional.

- Formes simples i compostes.
- Locucions preposicionals.
- Usos conflictius d'algunes preposicions en l'expressió de l'espai i el temps.
- Funcions de les preposicions i de les locucions preposicionals.
- Canvi i caiguda de preposicions.

3.2 DISCURS

Adequació

- Tipologia textual: adaptació al format requerit.
- Registre en funció del destinatari, propòsit i situació. • Rellevància del contingut i compliment de la tasca.
- Fórmules i girs propis de la comunicació requerida.

Coherència i cohesió

- Organització de la informació i de les idees: introducció, desenvolupament i conclusió.
- Concordança en l'ús dels temps verbals.
- Ús de connectors discursius, d'altres mecanismes d'interconnexió i dels signes de puntuació.
- Manteniment del tema.
- Entonació en el discurs oral.
- Connectors: sumatius (*així mateix, a més a més, de la mateixa manera...*), contraargumentatius (*al contrari, ara bé, tanmateix, no obstant això...*), justificatius (*a causa de / que, a fi que / de, atés que...*).
- Consecutius (*de manera que, en / com a conseqüència, la finalitat del qual...*).

- Fórmules d'ordenació del text: d'iniciació (*el motiu d'aquesta carta..., em dirigisc a vosté...*); de seqüenciació temporal (*per a començar, en primer lloc, d'altra banda, a continuació, en darrer lloc, i per a acabar*); de digressió (*per cert, a propòsit de, no oblidem que...*); per a reprendre el tema (*com deia, així doncs, doncs bé...*); de reformulació (*dit d'una altra manera, millor dit...*); de recapitulació (*resumint, en poques paraules, en síntesi, al cap i a la fi...*).
- Concordança verbal i nominal.
- Ús dels signes de puntuació.

3.3 LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Distinció entre el lèxic formal i informal.
- Cultismes i neologismes.
- Famílies lèxiques i relacions entre paraules.
- Mots crossa.

Significat

- Locucions i frases fetes d'ús habitual.
- Precisió lèxica i genuïnitat en el vocabulari habitual.
- Polisèmia i homonímia.
- Interferències lèxiques: barbarismes i falsos amics.
- Reconeixement de recursos del llenguatge: comparació, metàfora i metonímia.
- Sinonímia i antonímia.

Formació de paraules

- Composició: aspectes generals. Tipus de compostos.

- Canvis de categoria gramatical: nominalització.
- Acrònims i sigles.
- Onomatopeies.
- Abreviatures.

Derivació de paraules

- Derivació: aspectes generals. Prefixos i sufixos.
- Valor apreciatiu dels sufixos.
- Canvis de categoria gramatical, ortogràfics i d'accentuació.
- Flexió de les paraules derivades.

3.4 PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Models d'entonació emfàtica: casos generals.
- Ritme, pausa i ordre dels elements del discurs.
- Distinció i articulació dels fonemes vocàlics en diferents posicions. Vocals en contacte: elisions i altres fenòmens de fonètica sintàctica.
- Distinció i articulació dels fonemes consonàntics simples i dels grups consonàntics.
- Processos fonològics: ensordiment (*fred, demagog, aljub*), sonorització (*els autors*), assimilació (*tanmateix*), elisió (*una hora*), palatalització (*al llarg*), nasalització (*entendre*), emmudiment de consonant en posició interior (*diners*).
- Patrons tonals d'elements lèxics i de l'oració.

Ortografia

- Diftongació i hiat.

- Diftongs decreixents i creixents (pronunciació de les formes verbals en present acabades en – *iar*, pronunciació de les formes rizotòniques de l'imperfet d'indicatiu).
- Combinacions de fonemes i sons vocàlics. Triftongs.
- Confusió de vocals *a/e*, *o/u*; alternança vocàlica en els verbs (*llegir/lleges*, *vulgues/volgues*).
- Síl·labes tòniques, síl·labes àtones i accentuació gràfica: casos generals. Tonicitat de les paraules amb accent gràfic i sense.
- Accentuació de paraules cultes i de préstecs.
- Dièresi: usos i casos especials.
- Consonants i grups consonàntics: *b*, *v*, *l*, *l·l*, *ll*, *h*, *s*, *ss*, *c*, *ç*, *z*, *j*, *g*, *tj*, *tg*, *x*, *tx*, *ig*.
- Geminació en les grafies *mm*, *nn*, *dd*, *l·l*, *lll* i *pp* (*imminent*, *connexió*, *additiu*, *il·lustrar*, *Belllloc*, *capplà*); grafies dobles amb sons diferents (*suggestió*, *accedir*); geminació en altres contactes consonàntics (*bitllet*, *setmana*, *cotna*); emmudiment i sensibilització de sons consonàntics (*amb*, *camp*, *dalt*, *ment*; *ment*, *amb elles*); emmudiment de la -s en plurals acabats en -x (*apèndixs*).
- Alteracions ortogràfiques en el substantiu, l'adjectiu i el verb: *j/g*, *g*; *ç/c*, *c*; *c/q*, *q*.
- Variació consonàntica en paraules pseudoderivades: *moviment/mòbil*.
- Vocalisme i consonantisme dels dialectes: casos generals.
- Apostrofació. Contracció. Usos i casos especials (sigles, diftongs, paraules estrangeres, formes col·loquials, topònims...).
- Ús del guionet en paraules compostes.
- Convencions: majúscules i minúscules.
- Abreviatures, sigles i símbols més usuals.
- Signes de puntuació: punt, coma, punt i coma, dos punts, punts suspensius i parèntesi.

4. NIVELL AVANÇAT C1

Els ensenyaments de nivell avançat C1 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a actuar amb flexibilitat i precisió, sense esforç aparent i superant fàcilment les mancances lingüístiques mitjançant estratègies de compensació, en tot tipus de situacions en els àmbits personal i públic, per a dur a terme estudis a nivell terciari o participar amb seguretat en seminaris o en projectes d'investigació complexos en l'àmbit acadèmic, o comunicar-se eficaçment en activitats específiques en l'entorn professional.

Per a fer-ho, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb una gran facilitat, flexibilitat, eficàcia i precisió per a comprendre, produir, coproduir i processar una gamma àmplia de textos orals i escrits extensos i estructuralment complexos, precisos i detallats, sobre aspectes tant abstractes com concrets de temes de caràcter general o especialitzat, fins i tot fora del camp d'especialització propi, en diverses varietats de la llengua, i amb estructures variades i complexes i un ampli repertori lèxic que incloga expressions especialitzades, idiomàtiques i col·loquials i que permeta apreciar i expressar matisos subtils de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell avançat C1, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre, independentment del canal i fins i tot en males condicions acústiques, la intenció i el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants en una gamma àmplia de textos orals extensos, precisos i detallats, i en una varietat d'accents, registres i estils, fins i tot quan la velocitat d'articulació siga alta i les relacions conceptuals no estiguen assenyalades explícitament, sempre que en pugua confirmar alguns detalls, especialment si no està familiaritzat amb l'accent.
- Produir i coproduir, amb fluïdesa, espontaneïtat i quasi sense esforç, i independentment del canal, una gamma àmplia de textos orals extensos, clars i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, en diversos registres, i amb una entonació i accent adequats a l'expressió de matisos de significat, mostrant domini d'una gamma àmplia de recursos lingüístics, de les estratègies discursives i

interaccionals i de compensació que fa imperceptibles les dificultats ocasionals que puga tindre per a expressar el que vol dir, i que li permet adequar amb eficàcia el seu discurs a cada situació comunicativa.

- Comprendre amb tot detall la intenció i el sentit general, la informació important, les idees principals, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels autors, tant implícites com explícites, en una gamma àmplia de textos escrits extensos, precisos i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, fins i tot sobre temes fora del seu camp d'especialització, identificant-hi les diferències d'estil i registre, sempre que en puga rellegir les seccions difícils.
- Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits extensos i detallats, ben estructurats i ajustats als diversos àmbits d'actuació, sobre temes complexos en aquests àmbits, destacant-ne les idees principals, ampliant amb una certa extensió i defensant els seus punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats, i acabant amb una conclusió apropiada, utilitzant per a fer-ho, de manera correcta i consistent, estructures gramaticals i convencions ortogràfiques, de puntuació i de presentació del text complexos, mostrant control de mecanismes complexos de cohesió, i un domini d'un lèxic ampli que li permeta expressar matisos de significat que incloguen la ironia, l'humor i la càrrega afectiva.
- Mitjançar amb eficàcia entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, traslladant amb flexibilitat, correcció i eficàcia tant informació com opinions, implícites o explícites, contingudes en una gamma àmplia de textos orals o escrits extensos, precisos i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, identificant-hi i reflectint-hi amb la màxima exactitud possible les diferències d'estil i registre, i utilitzant els recursos lingüístics i les estratègies discursives i de compensació per a minimitzar les dificultats ocasionals que puga tindre.

4.1 GRAMÀTICA

Oració

- Oracions i estil: ordre lògic de l'oració (subjecte, verb i complements) i facilitat de lectura. Discurs cohesionat o discurs segmentat. Economia del llenguatge.
- Conjuncions. Funcions de connexió intraoracional o interoracional. Dins de les interoracionals, conjuncions de coordinació o de subordinació.
- Conjuncions de coordinació: copulatives, disjuntives, distributives i adversatives. Observacions sobre les conjuncions de coordinació: copulatives (*i*, *ni*), disjuntives (*o*), distributives (apareixen encapçalant tots els elements coordinats: *sigas blanc o sigas negre*) i adversatives (diferència entre *mentre que* i l'adverbi *mentre*, i entre *sinó* i *si no*).
- Conjuncions de subordinació: completives, condicionals, concessives, causals, finals, consecutives, temporals, modals i comparatives. Observacions sobre les conjuncions de subordinació: la no-elisió de la conjunció *que* (*Demaneu als alumnes que entren ordenats*), formes condicionals impròpies (**Com no vages, voràs*, **D'haver-ho sabut, no estaria ací*), quant a les concessives, *tot i que* s'usa amb l'indicatiu; en les causals, cal evitar la conjunció *doncs* (*no he vingut perquè no he pogut*); en les finals, cal utilitzar el *perquè* en oracions afirmatives (*vinc perquè m'ho expliques*), i en les comparatives, cal utilitzar *com* i no *quan* (*com més sucre, més dolç*).
- Tipus d'oracions coordinades i subordinades, que es corresponen amb els tipus de conjuncions suau esmentats.

Nom

- Derivació.
- Flexió de gènere i nombre del substantiu. Alternança -e, -o, -u/a (*pediatre/a*, *ateu/a*). Substantius abstractes acabats en -or (*amargor*).
- Comparació amb altres llengües (*els afores*, *el deute*).

- Casos especials de flexió de nombre (*sofà-sofàs*), plurals invariables (*els llapis, els dimarts*) i plurals gràfics (*les falçs, els apèndixs*).
- Noms de doble gènere amb significat diferent (*canal, còlera*), gènere en noms femenins d'animals (*cadenera mascle, cadenera femella*).
- Noms de professions.
- Denominacions genèriques de plural.

Pronom

- Pronoms relatius. Remarques sobre l'ús dels pronoms relatius: sense antecedent, *que* àton, pronom relatiu tònic (*de qui / del qual, amb qui / amb la qual, en què / en el qual, a què / a la qual, amb què / amb el qual*), relatiu adverbial (*on / en què / en la qual, per on / pels quals*), relatiu neutre (*la qual cosa / cosa que*) i relatiu possessiu (*els fills dels quals / l'autoritat moral de la qual*).
- Pronoms interrogatius i exclamatius. Remarques sobre l'ús dels interrogatius: *què, qui, on, com, quan, quant*. Adjectiu interrogatiu (*Quina cosa fas?; Per quina raó ho has fet?; A quin lloc vas?*). Remarques sobre l'ús dels exclamatius. Exclamatiu *quin, quina, quins, quines*. Exclamatiu *quant, quanta, quants, quantes*. Exclamatiu *que* (*que bo, que verd*). Exclamatiu *com* (*Com juga de bé, la teua filla!*).

Remarques: aparició de la conjunció *que* (*Quin fred que fa!*), quan s'accentua *què* (*Em va preguntar què volies, que on aneu?*), usos de *per què, per a què* i *perquè* (*Vinc perquè m'expliques per què estàs enfadat*).

- Pronoms demostratius. Formes i usos en relació amb l'espai (*aquest, aqueix/eixe, aquell*).
- Pronoms possessius. Ús i abús dels possessius. Possessius referits a inanimats. Relatiu possessiu.
- Pronoms indefinits (*algú i ningú*).
- Pronoms personals forts i observacions d'ús: usos de *vós, de vosté* i de *vosaltres*, la forma *nos* (*Nos, Jaume I*), usos de *jo* i de *mi*, usos incorrectes d'*ell* i *ella* per a objectes inanimats.

- Pronoms febles. Variants morfològiques segons la posició: proclítics, enclítics, formes reforçades elidides, reduïdes i plenes (*em dic Pau, m'agrada molt, convida'm a café, no puc quedar-me*). Totes les formes d'un pronom.

Remarques sobre usos acceptats o inadequats dels pronoms. Combinacions de dos o de tres pronoms febles.

Remarques sobre la forma dels pronoms febles en combinació.

Taula de combinacions binàries de pronoms febles. Classificació dels pronoms febles segons la funció. Observacions sobre el subjecte i el complement del nom: *Hui no n'ha faltat cap (d'alumne); Carme n'és la presidenta (de l'associació)*.

Remarques sobre el complement directe: participi concordat, casos en què el pronom *ho* substitueix un complement directe.

Remarques sobre el complement indirecte: *li, els* i combinacions. Combinació del complement directe i indirecte: formes *li* i *hi* (*l'hi compra / li'l compra, la hi compra / li la compra*).

Remarques sobre l'atribut.

Remarques sobre el complement de règim verbal. Complement circumstancial. Complement predicatiu. Verbs pronominals.

Remarques sobre els usos pleonàstics dels pronoms febles: *en* i *hi* quan són gramaticalment necessaris, usos pleonàstics admesos (duplicació pronominal) i no admesos.

- Precisió en l'ús dels pronoms febles quant a la forma i a la funció (*se celebra*).

Article

- Ús de l'article davant de l'infinitiu.
- Presència i absència de l'article (*parar taula, vindrà dimecres*).
- Apostrofació incorrecta davant de *i / u* àtones.
- Quantificadors. Numerals i quantitatius. Diferència entre *nombre* i *número*. Nombres romans. Nombres cardinals i ordinals, amb remarques avançades. Partitius: fraccions i decimals. Multiplicatius (*quàdruple, sèptuple*). Col·lectius (*tern/terna, quèrn, centenar*). Quantitatius variables (*molt, tant*) i invariables (*prou, gens*), locucions quantitatives (*un muntó de, un cabàs, gota de*). Indefinits (*un, cadascun*). Remarques

sobre quantitatius (*gens, cap i res; qualssevol; tothom; mateix*).

- Ús i abús dels possessius. Possessius referits a elements inanimats.
- Inadequació de l'article neutre. Modismes que tenen interferències amb l'article neutre *lo*. Alternatives a l'ús del **lo* (construcció *al + més + adverb + possible*).

Adjectiu

- Flexió de gènere i nombre. Casos de terminacions amb hiat o diftong creixent (*promiscu- promíscua, inic-iniqua*). Casos que difereixen del castellà (*verd-verda, rude-ruda, bon dia*). *Pluralia tantum* (*les ulleres, els escacs, les postres*).
- Remarques i casos difícils (*comú-comuna, covard-covarda*).
- Col·locació de l'adjectiu respecte del substantiu (*home pobre-pobre home, vella amiga-amiga vella*).
- Adjectiu qualificatiu.
- Terminacions dels adjectius i adjectius invariables.
- Concordança de l'adjectiu amb el nom.
- Adjectius possessius.
- Demonstratius i indefinits.
- Estructures fraseològiques amb quantitatius (*tant se val, tant me fa*). • Numerals cardinals, ordinals i partitius.

Verb

- Conjugacions (primera, segona i tercera).
- Verbs regulars i irregulars.
- Variació diatòpica de les desinències (*parle, parlo, parl, parli*).
- Velarització dels verbs de la segona conjugació (*córrega, visca*). Velaritzacions incorrectes com la del gerundi i els incoatius (*cresquen, visca*).
- Tercera conjugació. Incoatius i remarques: verbs incoatius amb models diferents segons la varietat dialectal, quines són les formes estàndard (*llegir,*

l'ija/llegesca/llegeixi). Canvi de sentit dels verbs *acudir* i *l'uir* segons el model de conjugació (*el sol l'lu, l'ueix molt el vestit*). Altres remarques com la incorrecció de la inflexió incoativa dels verbs de la segona conjugació acabats en *-batre, -córrer, -fondre, -cloure, -metre, -cebre, -rompre*.

- Formes no personals: infinitiu, participi i gerundi. Remarques sobre l'infinitiu: confusió col·loquial d'alguns infinitius de la segona conjugació amb formes de la tercera conjugació per interferència amb altres llengües (*batre, combatre, córrer, fondre, concloure, rompre*). Usos de *ser* i d'*ésser* (*els éssers vius*). Valor imperatiu de l'infinitiu si va precedit de la preposició *a* (*A callar!*). Remarques sobre el gerundi: terminacions *-ant, -ent, -int*; incorrecció de la velarització del gerundi (**correguent, *ploguent*); gerundi del verb *ser* (*sent*); distinció entre l'adverbi *corrents*, el gerundi *corrent* i l'adjectiu *corrent*; incorrecció del gerundi de posterioritat o de conseqüència (*va caure de la bicicleta i es va trencar un braç*); incorrecció del gerundi equivalent a una proposició específica de relatiu, i l'ús administratiu (*va intervindre el director i va cloure la sessió*). Remarques sobre l'ús del participi: terminacions *-at, ut, -it* amb les flexions *-da, -ts, -des*. Participis irregulars de les terminacions *-t, -s, -st, -ert* (*remés, remesa, remesos, remeses*); participis dobles *-it / -ert* (*oferit, ofert*). Verbs amb dues formes admissibles de participi (*rist, rigut*), que en alguns casos tenen significats diferents (*cuit, cogut*). Participi de *ser* (*estat i sigut*).
- Imperatiu. Formació (segona persona del singular i del plural amb l'indicatiu o amb el subjuntiu). Formes negatives de l'imperatiu, formades amb el subjuntiu. Absència de valor d'imperatiu de l'infinitiu excepte precedit per *a*. Imperatius irregulars (*pugues, sàpies, veges, vulgues, fes, dus, dis, digues, tingues, tin, està-te, estem-nos, esteu-vos*; però *estigues, estiguem, estigueu*).
- Usos de *ser* i *estar*.
- Perífrasis verbals: obligació (*haver de* + infinitiu, *caldre que* + subjuntiu), probabilitat (*deure* + infinitiu) i imminència (*estar a punt de* + infinitiu).
- Correlació dels temps verbals (*si hagueres vingut, hauries estat molt a gust*).

Adverbi

- Definició de la categoria adverbial.

- Adverbis de manera, de lloc, de temps, de quantitat, d'afirmació, de negació i de dubte.
- Adverbis acabats en *-ment*
- Ús de dos adverbis o més acabats en *-ment* (*caminava tranquil·lament i lentament; caminava tranquil·lament i lenta*).
- Usos de *bé*, *malament*, *ben* i *mal* (*ho has fet malament; això està ben fet*)
- Preferència d'ús de les formes adverbials genuïnes (*a poc a poc, com a màxim, a tot estirar*).
- Distinció d'*amunt* i *avall*, *dalt* i *baix*; *dins*, *fora*, *endins*, *enfora*.
- Coneixement de les formes temporals genuïnes *adés*, *l'endemà*, *després-ahir* o *abans-d'ahir*.
- Usos genuïns de *res*, *cap*, *gens*, *mai*, *ningú*, *enlloc*, *tampoc* per a contextos interrogatius, condicionals (*has fet res?, n'has comprat cap?*) o negatius (*no he fet res, no n'he comprat cap*). Doble negació (*què t'ha passat? No res, tampoc no ho sé*).
- Conjugació en indicatiu dels adverbis de dubte (*potser vindrà tard, tal vegada no ho entén, tal volta caldrà explicar-li-ho*).

Preposició

- Definició morfològica, sintàctica i semàntica de la categoria.
- Complements possibles d'una preposició: nom o sintagma nominal, pronom, oració d'infinitiu, oració finita (*no sé per què ho dius*), adverbí, adjectiu o sintagma adjectival.
- Preposicions àtones: *a*, *de*, *en*, *amb*, *per*. Preposicions compostes *des de*, *per a*, *fins a*, *cap a*, *com a*. Preposició *amb* en contextos formals.
- Significat més concret de les preposicions tòniques.
- Locucions preposicionals (*a través de*, *en contra de*, *a causa de*) i preposicions habilitades (*via telemàtica*, *dins l'armari*).

- Usos i funcions de les preposicions àtones. Preposicions *a* i *en*. Preposició *amb*. Preposició *de*. Usos de *per* i *per a*. Canvi i caiguda de les preposicions àtones. Coordinació de preposicions (*ho farem amb ells o sense ells*).
- Usos i funcions de les preposicions compostes. Preposició *cap a*. Preposicions *des de* i *fins a*. Preposició *com a*.
- Ús de les preposicions amb els indefinits: preposició partitiva *de* (*res de nou*).
- Usos i funcions d'altres preposicions: *barata, contra, entre, sense, segons, sobre i sota, vora, ultra; vers, envers i devers*.
- Locucions prepositives: *a causa de, a força de, a còpia de, en compte de, enmig de*.

4.2 DISCURS

- Propietats textuais. Elaboració de textos adequats al context mitjançant l'aplicació de certs mecanismes complexos de cohesió i d'adequació textual.
- Procés d'escriptura: planificació, elaboració i revisió.

Adequació

- Registres i àmbits d'ús.
- Seqüències textuais, tipologies textuais i gèneres o motles textuais.
- Elements paratextuals.
- Convencions tipogràfiques (escriptura a mà i amb l'ordinador), majúscules i minúscules (funció demarcativa o distintiva), abreviatures, sigles i símbols.
- Entonació i comunicació no verbal.
- Registres i varietats lingüístiques: històrica, geogràfica, social i funcional.

Coherència i cohesió

- Parts del text (introducció, desenvolupament i conclusió).

- Paràgraf: estructura, característiques d'un paràgraf ben construït, tipus de paràgraf (problema- solució, causa-conseqüència, enumeració, etc.).
- Usos lèxics figurats: comparació, analogia, metàfora, metonímia, sinècdoke.
- Connectors. Funció de connexió. Denominació de connector d'acord amb tres nivells: connexió oracional, organització textual i marcació pragmàtica.
- Categories lèxiques dels connectors: conjuncions (elements prototípics), connectors parentètics, interjeccions, connectors lèxics i altres (connectors gràfics o paralingüístics).
- Quatre significats bàsics de la connexió: addició, disjunció, contrast (adversatives i concessives) i conseqüència (finalitat, causalitat, condicionalitat).
- Domini d'un ventall ric de connectors de tots els tipus i dels tres nivells.
- Remarques principals sobre alguns connectors. Connectors de causa i conseqüència (ús genuí de *doncs*, connectors incorrectes: **degut a*, **com...*). Connectors de contrast: adversatius i concessius (usos genuïns de *però*, calcs del castellà com ara **per molt que*, ús apropiat d'*altrament*). Connectors comparatius i condicionals (*posat que*, *mentre que*, *sempre que*) i altres casos proclius a la interferència (*a poc a poc*, *quant a*, *al cap i a la fi*).
- Mecanismes lèxics de cohesió textual: de referència i de sentit. Progressió temàtica. Isotopies.
- Signes de puntuació. Regles d'ús de tots els signes.

4.3 LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Lèxic, terminologia i neologia propis de les situacions comunicatives i dels continguts temàtics del nivell.
- Expressions idiomàtiques i enunciats fraseològics d'ús freqüent: frases fetes, locucions i refranys.

- Variació lèxica i precisió en l'ús del vocabulari. Selecció, distinció i ús adequat d'acord amb el context comunicatiu del lèxic normatiu, formes genuïnes, dialectalismes, vulgarismes, barbarismes, neologismes i manlleus.

Significat

- Sinonímia.
- Antonímia.
- Hiponímia.
- Hiperonímia.
- Polisèmia.
- Lèxic i registre. Terminologia d'especialitat (cultismes), vocabulari estàndard, col·loquialismes i vulgarismes.
- Significat i discurs: isotopies, metàfora, ironia i modalització.

Formació de paraules

- Composició.
- Habilitació.
- Neologismes: barbarismes i manlleus. Distinció entre barbarismes, manlleus, neologismes i vulgarismes.
- Locucions i frases fetes.
- Mots patrimonials i cultes.
- Derivació.

Derivació de paraules

- Mecanismes de formació de lèxic: derivació (lema + afix), composició (lexema + lexema), habilitació (lexema) i altres (neologismes, cultismes i manlleus).
- Derivació: prefixos, infixos i sufixos.

- Prefixos: prefix + lexema. Els que no modifiquen el significat (*arredonir*) i els que el modifiquen substancialment (*asexual*).
- Sufixos: lema + sufix. Procediment de creació de derivats com ara el femení (*francesa*), el plural (*despatxos*), noms (*ferrer*), adjectius (*ferrós*), verbs (*homogeneïtzar*), adverbis (*ràpidament*), diminutius (*polsim*) o augmentatius (*peuot*).
- Infixos: lexema + infix + sufix. Afegiment d'un matís diferent (*ferrer, ferreria, ferreter, ferreteria*).
- Parasíntesi: prefix + lexema + sufix / prefix + lexema + infix + sufix. Creació de verbs i, a partir d'això, creació d'adjectius, substantius o adverbis (*anivellar, anivellat, anivellament*).

4.4 PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Síl·laba, diftong, hiat.
- Pronunciació estàndard de vocals i consonants.
- Fenòmens de contacte vocàlic i consonàntic. Ensordiment (*pedagog, verd, tub*), sonoritzacions (*els homes*), assimilacions (*setmana*), palatalitzacions (*el lleó*).
- Alternança vocàlica en els verbs (*culla/collira*).
- Emmudiment de consonant en posició interior (*prendre, diners, arbre*).
- Vocalisme tònic i àton (pronomen *ho*).
- Accent obert o tancat de la *e* / *o* i usos excepcionals més comuns (*església, fórmula, Dénia, però, València*).
- Pronunciació que eviti assimilacions, dissimilacions i metàtesis no recomanables en registres formals (*ganivet, quaranta, ametla, cridar*).
- Casos de relaxació fonètica impropis dels àmbits formals (*olorar, nervi, deixar*).
- Supressió o addició impròpies de l'àmbit formal (*paciència, vesprada, anàvem, premi*).

- Paraules que col·loquialment es pronuncien canviant una vocal (*obrir, queixal, escoltar*).
- Modificacions de les consonants impròpies de l'estàndard (*distingir, literatura, qualsevol*).
- Consonantisme: sibilants.
- Consonantisme: ròtiques i laterals.
- Oclusives (no-distinció en la pronunciació de l'oclusiva bilabial sonora i la fricativa labiodental sonora).
- Prepalatals (fricatives/africades, sordes/sonores).
- Pronunciació que evite la iodització de la palatal lateral.

Ortografia

- Accentuació i dièresi. Accent obert i tancat. Accent diacrític. Accentuació dels mots compostos i derivats (*políticoeconòmic, pèl-roig*). Accent en cultismes (en paraules provinents del llatí) i en manlleus (adaptats o no adaptats). Domini de les regles d'ús i estalvi de la dièresi. Accentuació coherent de la *e* (*francés-francès, conèixerconéixer*).
- Apostrofació i contracció. Normes i remarques de l'apostrofació (*la una, la esse, la ira, l'11*).

Regles avançades com els casos dels parònims (*banyat-banya't*) i les contraccions entre l'article i *a, de, per i ca*.

- Pseudoderivats (*món-mundial, home-humà, corba-curvilini*).
- Consonantisme: alveolars. Regles ortogràfiques avançades: *-issar, -isar, -itzar* (*aferriassar-se, matisar, protagonitzar*), usos de *-tz-* (*Natzaret*), usos excepcionals de la *z* (*trapezi*), paraules amb vocal + *si* (*anàlisi, oasi*). Flexió de les paraules acabades amb *-s* (*pis-pisos*), terminacions *-gressió, -pressió, -missió*; compostos derivats amb *s/ss* (*aerosol, pressentir, assenyalar*). Distinció d'homòfons (*cent-sent*) i de parònims (*casa-caça; cinc-zinc*).
- Consonantisme: laterals i nasals. Regles avançades d'ortografia. Geminació *l·l* en paraules començades per *al-, col- gal-, il-, mil-, sil- + l* (*il·legal, síl·laba*) i en les

acabades en *-el·la*, *-il·la* (*tessel·la*, *til·la*). Derivació amb *l·l* de paraules amb *l* o *ll* (*metàl·lic*). Usos diferents d'altres llengües (*simfonia*, *Alemanya*), escriptura dels grups *-mpt-*, *-mpc-*, *-mt-*, *-nt-*, *-mn-* (*assumpte*, *exempció*, *compte*, *comte*, *conte*). Homòfons i parònims de les nasals (*també* / *tan bé*).

- Consonantisme: ròtiques i la *h*. Cultismes (*derogar*). Regles generals de la grafia *h*: usos diferenciats (*coet*, *orxata*, *harmonia*). Cultismes (*hèlix*, *hemorràgia*)
- Cultismes amb *l* inicial o amb *l·l* (*lingüista*, *cèl·lula*).
- Oclusives. En posició final de síl·laba (*apte*, *sobte*) i en posició final de paraula (*mag*, *zig-zag*). Absència de la vocal de suport en les oclusives a final de paraula (*immund*). Terminacions com ara *-etud*, *-itud*, *-leg* i les altres excepcions a la regla general. Homòfons i parònims diversos amb oclusives (*cub-cup*, *quan-quant*, *tantant*).
- Regles avançades de la grafia *b/v* usos contrastius amb altres llengües (*arribar*, *rebentar*, *gravar*) i usos excepcionals (*tramvia*, *circumval·lació*). Homòfons i parònims (*abans-avanç*, *abís-avís*).
- Prepalatals (fricatives/africades, sordes/sonores).
- Palatals. Regles d'ortografia avançades. Escriptura dels verbs amb *-tjar* i *-jar* (*viatjar*, *menejar*). Ortografia excepcional de *j + e* (*injecció*, *jeroglífic*). Diversos valors de la grafia *x*, com els casos en què no són palatals (*taxa*, *examen*) i l'ortografia de la *x* a l'inici de paraules (*Xàtiva*, *xilòfon*); casos confusos de grafies palatals oclusives (*distingir*, *burgés*).
- Ortografia vocàlica contrastiva amb altres llengües (*avorrir-se*, *afaitar*, *metre*, *línia*)
- Separació de paraules per síl·labes tenint en compte les geminacions (*in-nocent*, *cot-na*), els dígrafs i els elements d'un compost (*ben-estar*).
- Usos del guionet. Guionet i absència de guionet en paraules compostes.
- Modificacions de la forma del pronom feble segons la posició (*porta'ls*, *portar-los*, *els porta*).

5 NIVELL AVANÇAT C2

Els ensenyaments de nivell avançat C2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a comunicar-se sense cap dificultat, i amb un grau de qualitat com la que es pot observar en un parlant culte, en situacions d'una complexitat alta en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, entre altres cursar estudis al nivell més alt, inclosos programes de postgrau i doctorat, o participar activament i amb desimboltura en la vida acadèmica (tutories, seminaris, conferències internacionals); liderar equips interdisciplinaris en projectes complexos i exigents o negociar i persuadir amb eficàcia en àmbits d'alta direcció en entorns professionals internacionals.

Per a fer-ho, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb una naturalitat total per a participar en tot tipus de situacions, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, que requerisquen comprendre, produir, coproduir i processar una gamma àmplia de textos orals i escrits extensos i complexos, que versen sobre temes tant abstractes com concrets de caràcter general i especialitzat, tant fora com dins del camp d'especialització propi, en una gran varietat d'accents, registres i estils, i amb un ric repertori lèxic i estructural que incloga expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i especialitzades i permeta apreciar i expressar matisos subtils de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell avançat C2, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre amb una facilitat total, sempre que dispose d'un cert temps per a habitar-se a l'accent, pràcticament qualsevol interlocutor i qualsevol text oral, produït en viu o retransmés, independentment del canal i fins i tot en ambients amb soroll, reconeixent-hi significats implícits i apreciànt-hi diferències subtils d'estil, fins i tot quan el text s'articula a una velocitat ràpida, presenta trets estructurals, lèxics o de pronunciació idiosincràtics (estructures no lineals o formats poc usuals, col·loquialismes, regionalismes, argot o terminologia desconeguda, ironia o sarcasme), i/o veure's sobre temes fins i tot aliens a la seua experiència, interès o camp acadèmic o professional o d'especialització.
- Produir i coproduir, amb naturalitat, comoditat, desimboltura i fluïdesa, textos orals extensos, detallats, correctes formalment, i sovint destacables, per a comunicar-se en

qualsevol tipus de situació de la vida personal, social, professional i acadèmica, adaptant amb una eficàcia total l'estil i el registre als diferents contextos d'ús, sense cometre errors excepte algun lapsus linguae ocasional, i mostrant una gran flexibilitat en l'ús d'un repertori ric d'expressions, accents i patrons d'entonació que li permeten transmetre amb precisió matisos subtils de significat.

- Comprendre en profunditat, apreciar i interpretar de manera crítica, amb l'ús esporàdic del diccionari, una gamma àmplia de textos extensos i complexos, tant literaris com tècnics o d'una altra índole, contemporanis o no, en els quals s'utilitzen un llenguatge especialitzat, jocs de paraules, una gran quantitat d'argot, col·loquialismes, expressions idiomàtiques, regionalismes o altres trets idiosincràtics, i que puguin contindre judicis de valor velats o en els quals una gran part del missatge s'expressa d'una manera indirecta i ambigua, apreciament distincions subtils d'estil i significat, tant implícit com explícit.
- Produir i coproduir, independentment del suport, i fins i tot a velocitat ràpida en temps real, textos escrits de qualitat, exempts d'errors a excepció d'alguna reliscada de caràcter tipogràfic, sobre temes complexos i fins i tot de tipus tècnic, amb un estil apropiat i eficaç i una estructura lògica que ajude el lector a identificar i retindre les idees i els aspectes més significatius, i en els quals transmet amb precisió matisos subtils de significat, inclosos els usos al·lusius de l'idioma.
- Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents per a traslladar pràcticament qualsevol classe de text oral o escrit, reconeixent-hi significats implícits i apreciament- hi diferències d'estil, fins i tot quan el text s'articula a una velocitat molt alta o presente trets estructurals, lèxics o de pronunciació o d'escriptura idiosincràtics (p. e., regionalismes, llenguatge literari o lèxic especialitzat), tot això sense dificultat, adaptant amb una eficàcia total l'estil i registre als diversos contextos d'ús i mostrant una riquesa d'expressió i un accent i entonació que permeten transmetre amb precisió matisos subtils de significat.

5.1 GRAMÀTICA

Oració

- Oració com a unitat màxima de la sintaxi.
- Modalitat oracional. Oracions declaratives, interrogatives, imperatives o exhortatives i desideratives.
- Ordre dels constituents oracionals segons l'estructura informativa de l'oració: la dislocació, l'elisió del subjecte i d'altres elements oracionals i la pronominalització dels complements.
- Oracions coordinades: copulatives, disjuntives, distributives, continuatives, explicatives, adversatives.
- Oracions complexes:
 - Subordinades substantives: d'infinitiu, de relatiu, interrogatives indirectes, introduïdes per la conjunció *que*. Subordinades substantives segons la funció sintàctica: subjecte, complement directe, complement indirecte, atribut, complement de règim, complement del nom, complement de l'adjectiu.
 - Subordinades adjectives: de participi, de relatiu. Subordinades adjectives de relatiu (explicatives i especificatives), formes i funcions: antecedents del relatiu, funció sintàctica del relatiu en la proposició inserida (subjecte, complement directe, complement indirecte, complement circumstancial, complement de règim verbal), puntuació.
 - Subordinades adverbials de temps, de lloc i de mode. Oracions comparatives d'igualtat, de superioritat, d'inferioritat i de proporcionalitat (*com més sucre, més dolç*). Subordinades adverbials d'infinitiu, gerundi o participi. Oracions causatives o d'implicació lògica: causals, consecutives, concessives, finals, condicionals. Oracions subordinades adverbials de relatiu.
- Oracions juxtaposades: adversatives, distributives.
- Concordances. Subjecte/verb (d'acord amb el tipus de subjecte). Verb de l'oració principal / verb de l'oració subordinada en les oracions complexes o compostes.

- Formes i usos de les conjuncions de coordinació i de subordinació. Supressió inapropiada de la conjunció *que* en alguns contextos (*Us preguem que desconnecteu els mòbils. Això sí que és de veres*). Ús inapropiat de *conforme* i *segons* com a conjuncions (**Conforme ve, no esperes res bo. Entraran *segons arriben*). Usos de la conjunció temporal *mentres/mentre*, la locució conjuntiva *mentres que / mentre que* i l'adverbi *mentrestant*. Usos i col·locacions de la conjunció *però*. Usos propis de conjuncions i locucions conjuntives (*posat que, doncs, amb que, tal com, sempre que...*). Conjuncions arcaiques o literàries (*àdhuc, car, jatsia, nogensmenys, puix, puix que...*).

Nom

- Noms substantius. Sintagma (o grup) nominal.
- Tipus de substantius: nom propi (topònims i antropònims) i nom comú (concret o abstracte, comptable o no comptable, individual o col·lectiu).
- Modificadors del nom: especificadors (determinants i quantificadors nominals) i complements especificatius i explicatius (adjectiu, sintagma preposicional, oració de relatiu, nom propi, sintagma nominal).
- Funcions oracionals dels sintagmes nominals: subjecte, complement directe, complement indirecte, atribut, complement de règim, complement predicatiu, circumstancial.
- Gènere del substantiu. Substantius de doble gènere amb el mateix significat (*el mar / la mar, el teulat / la teulada*) i amb significat diferent: amb flexió de gènere (*gerro / gerra, crit / crida*) i invariables (*el fi / la fi*). Formes vacil·lants (*una olor, el dot*). Marca de gènere en les professions (*fuster / fustera, sergent / sergenta*).
- Nombre del substantiu. Nombre en paraules compostes (*vagons llit, maldecaps, guàrdies civils*). Plural amb -s en paraules acabades en vocal tònica (*juís, mamàs, les pes, els fas, els pagarés*). Plural en monosíl·labs o paraules planes acabades en -x (*índexs, boxs*). Substantius defectius (*els antípodes, la plebs*). Substantius lexicalitzats (*anar a palpes, estar a fosques*). Flexió de nombre en els noms propis: llinatges, cognoms, malnoms, renoms... (*uns einsteins, els Cagatatxes, els*

Borbons, els Borja, els Pitarch). Plural en els préstecs adaptats i no adaptats (*espaguetis, whiskys*). Nombre com a marca semàntica (*l'antiguitat romana / vendre antiguitats, una colònia estrangera / anar de colònies*).

Pronom

- Pronoms personals forts o tòpics. Formes i ús. Distinció entre *jo* i *mi*. Formes de cortesia (*tu / vosté / vós*). Plural de modèstia (*nosaltres* per *jo*) i la forma arcaica de plural majestàtic *nos*. Pronoms reflexius amb el reforç *mateix* (*jo mateix, amb mi mateix, ells mateixos, si / ella mateixa*). Restriccions d'ús dels pronoms personals forts (substitució per pronoms febles o supressió). Pronoms de tercera persona referits a coses.
- Pronoms personals febles o àtons. Formes i ús. Variació morfològica i posició.
- Pronominalització de l'atribut dels verbs *ser, estar, paréixer i semblar*.
- Formes plenes en modismes i frases fetes (*tant me fa, tant se val...*).
- Usos dels pronoms *en* i *hi* en complements de locucions preposicionals (*damunt de, en contra de, al costat de...*).
- Lexicalització dels pronoms *en* i *hi*, sense valor sintàctic, en alguns verbs (*anar-se'n, haver-hi, eixir-se'n*).
- Usos del pronom *en* en funció de complement predicatiu amb alguns verbs (*dir-se, fer-se, elegir, nomenar, designar*).
- Ús de *li* o *hi* en els datius inanimats.
- Canvi de funció, de complement directe a complement indirecte, en oracions amb un verb factitiu quan apareix un complement directe explícit (*Son pare hui l'ha fet estudiar. Son pare hui li ha fet estudiar la lliçó.*)
- Variació diatòpica. Variació lingüística i adequació al context en l'ús dels pronoms febles.
- Combinacions ternàries. Combinacions impossibles de pronoms febles (*en+ho, hi+ho, en+en, hi+hi*) i combinacions estranyes o poc freqüents (*la'n, l'en, combinacions de quatre pronoms febles*).

- Dislocacions. Usos pleonàstics propis i no recomanables.
- Pronoms relatius. Usos especials. Relatiu locatiu amb valor metafòric (*He llegit un relat en què / en el qual apareixes tu com a protagonista.*). Supressió d'usos pleonàstics dels pronoms febles en oracions de relatiu. Construcció de relatiu precedit de verb (*introduït el qual...*). Frases relatives datives i partitives amb duplicació pronominal (*És una persona a qui no se li pot dir res.*). Ús de *que* o *qui* en oracions relatives sense antecedent explícit quan fan referència a una persona. Ús del relatiu darrere de preposicions tòniques o compostes.
- Pronoms interrogatius reforçats per un substantiu interjectiu (*Què dimonis fas? Què collons vol?*).
- Pronoms indefinits cultes (*hom, altri, quelcom, qualssevol, qualssevilla...*).

Article i determinants

- Article definit. Ús de l'article davant dels topònims estrangers (*l'Índia, Los Angeles, la Meca*). Ús de l'article en enumeracions de substantius que presenten una estreta relació semàntica (*El professorat, alumnat i PAS es van reconciliar*). Valor emfàtic i valor substantivador. Presència o absència de l'article en expressions temporals, topònims, proverbis i expressions lexicalitzades (*donar l'abast, anar a escola, jugar a cartes, alçar el cap...*).
- Article personal. Usos generals i lexicalitzats (*el rei en Jaume, la Torre d'en Doménec*).
- Article neutre amb valor abstracte o amb funció intensiva. Formes normatives.
- Demonstratiu. Variants geogràfiques: la doble gradació i la triple gradació. Demonstratiu amb valor despectiu en posició postnominal (*El xiquet aquest és insuportable.*). Usos abusius dels demostratius (*No tinc cotxe i *aquest és imprescindible*).
- Altres determinants anafòrics (*l'esmentat, el dit, el mencionat...*).
- Possessius. Formes tòniques, ús de *llur* i *llurs*. Formes àtones, davant de noms de relacions de parentiu i les paraules *casa* i *vida*, formes de tractament amb *sa* o *ses* (*Sa Santedat, Ses Majestats*), expressions lexicalitzades (*Cada terra fa sa guerra*).

- Expressions lexicalitzades amb possessiu posposat (*a càrrec seu, de part vostra, a gust meu...*).
- Expressió de la pertinença: ús del pronom *en* i dels pronoms datius amb valor possessiu (*...en coneixia l'origen; li feia mal l'esquena...*).
- Quantificadors. Numerals: lectura de fraccions (*dos setens*), numerals col·lectius (*quarantena, grossa, lustre, qüern...*), prefixos cultes (*hemi-, semi-, mono-, tetra-...*), formes compostes (*bimestral, bimensual, quinquenni...*).
- Quantitatius. Usos i funcions. Formes tradicionals (*manco, quinzet*) i formes d'especial dificultat (*cada, tal*).
- Indefinits cultes *mant, qualche, sengles...* Distribució de: *altre, un altre, l'altre, d'altre*. Les formes *n'hi ha que* i *hi ha qui* com a plurals d'*algú*.

Adjectiu

- Classes d'adjectius: qualificatius (*persona admirable*), de relació (*cavitat bucal*), adverbials (*visita circumstancial*). Formes i funcions. Complement del nom.
- Posició de l'adjectiu: preferentment posposat al substantiu (*exercici següent*). Valor emfàtic o afectiu de l'anteposició (*un greu problema*). Col·locacions: adjectius anteposats amb valor semàntic propi (*plena ocupació, mal gust*). Restriccions en l'anteposició de l'adjectiu.
- Concordança de l'adjectiu quan afecta més d'un substantiu de gènere i nombre diferent, en posició anteposada (*bona anàlisi i criteri*) o posposada (*anàlisi i criteri bons*); diversos adjectius que afecten un nom (*El treballador conjuga les habilitats manual, mecànica i intel·lectual*). Gènere i nombre d'adjectius determinats per substantius o provinents de substantius (*blau cel, carabassa*).
- Graus de l'adjectiu. Formes cultes (*ulterior, paupèrrim, antiquíssim*). Expressió del superlatiu amb afixos: *arxi-* (*arximilionari*), *re-* (*regraciós*), *-èrrim* (*ubèrrim*).
- Adjectius variables i invariables. Casos que plantegen dificultat (*prudent, comú/na, agrest/a, entusiasta*).

Verb

- Temps i aspecte, mode. Ús de l'indicatiu i el subjuntiu. Formes no personals. Verbs irregulars: irregularitats ortogràfiques, fonològiques i morfològiques. Perífrasis modals (d'obligació, de probabilitat, d'aproximació, de capacitat o autorització) i perífrasis aspectuals (d'imminència, de durada, de continuïtat). Formes i funcions dels complements verbals: complement directe, complement indirecte, complement de règim, complement circumstancial. Predicat no verbal. Usos dels verbs *ser* i *estar*. Usos atributius i usos locatius.
- Concordança verbal en oracions compostes o complexes (condicionals: present d'indicatiu – futur; imperfet de subjuntiu – condicional; plusquamperfet de subjuntiu – condicional perfet).
- Ús del mode indicatiu amb alguns adverbis de dubte (*potser vindrà*).
- Verbs reflexius (*rentar-se*). Verbs pronominals: verbs que es conjuguen amb el pronom *hi* (*veure-hi, sentir-hi, haver-hi*) i expressions del tipus *no s'hi val*; verbs que es conjuguen amb el pronom *es* (*adir-se, adonar-se, desdejunar-se, penedir-se...*); verbs que es conjuguen amb dos pronoms (*anar-se'n, eixir-se'n, tornar-se'n*). Diferències semàntiques dels verbs pronominals i no pronominals (*anar-se'n / anar, seure / asseure's*). Verbs no pronominals (*callar, caure*).
- Verbs defectius (verbs meteorològics, *caldre, dar, haver-hi*).
- Verbs amb complement de règim. Coordinació de verbs amb diferents complements de règim (**S'ha enamorat i es casarà amb Laia / S'ha enamorat de Laia i s'hi casarà.*)
- Formes no personals. Usos i restriccions.
- Infinitiu, usos inadequats: recapitulació (**Finalment, dir que...*), imperatiu (**no córrer*); ús de l'article quan expressa una acció (**no li agrada el matinar*), formació errònia d'infinitius per derivació (**atemoritzar* per *atemorir*, **insertar* per *inserir*, **reflexar* per *reflectir*).
- Gerundi, usos inadequats: especificatiu (**Han publicat un decret nomenant-lo director general.*), copulatiu (**Va caure topant la cara contra el rastell.*), formes velaritzades del gerundi (**caiguent, *visquent, *ploguent*).

- Participi. Formes de participi de present en contrast amb el gerundi (*dorment / dormint, ixent / eixint, examinand / examinant*). Participis amb formes diferents per a significats diferents (*coure: cuit / cogut*). Dobles formes en alguns participis de la tercera conjugació (*oferit / ofert, reblit / reblert*).
- Variació diatòpica. Morfologia verbal d'acord amb les conjugacions i les variants geogràfiques estàndard (*traure / treure, nèixer / néixer, siga / sigui, haguessen / haguessin, patix / pateix*) i amb l'ús (*alçar-se / llevar-se, llavar / rentar, anar / vindre*).
- Variació diafàsica. Morfologia verbal d'acord amb les conjugacions i els nivells de formalitat del context comunicatiu (*servixes / serveixes, servisca / servesca, sigut / estat, cullga / culla*).

Adverbi

- Adverbi. Definició, formes i funcions. Locucions adverbials.
- Classes d'adverbis. Classes formals: adverbis en *-ment* (*ràpidament, fàcilment*); adverbis adjectivals o adverbis curts *clar* (*parlar clar*), *alt* (*volar alt*), *prim* (*filar prim*), *brut* (*jugar brut*); adverbis quantitativs *molt* (*menjar molt*), *poc* (*ser poc hàbil*); adverbis demostratius *ací, allí, allà*; adverbis preposicionals *dins, damunt, després*; adverbis amb funcions diverses *així, ahir, encara, ja, prompte, enjorn*; locucions adverbials *a la babalà, de bestreta*. Classes funcionals: adverbis de predicat (de manera: *Anem bé*; de lloc: *Ves dalt*; de temps: *Ara aniré*; de quantitat: *No parla gens.*); adverbis oracionals (modals: *Probablement ho sabran*; afirmació: *Sí que vaig anar*; negació: *No m'ho havien dit.*); adverbis textuais (*Primerament els vaig explicar la teoria de la conspiració*).
- Limitacions en el text de l'ús dels adverbis en *-ment* i alternança amb locucions adverbials (*de sobte / sobtadament, debades / de franc / gratuïtament*). Adverbis i locucions adverbials morfològicament pròximes a alguns adverbis en *-ment* i semànticament diferents (*bo / bonament, en resum / resumidament*). Restriccions en adjectius que no poden formar adverbis en *-ment* (adjectius de colors, gentilicis...). Llibertat en la formació de nous adverbis en *-ment* (*fusterianament, dalinianament...*). Funció adverbial de negació de les expressions *en ma vida, en ta vida, en sa vida*.

- Construccions superlatives *al màxim de, al mínim de, al millor que, al més prompte / aviat possible...*
- Negació i elements gramaticals de la negació. Ús de l'adverbi expletiu *no*: en oracions comparatives (*Parla més que no calla*); amb verbs de temor en mode subjuntiu (*Temia que la pluja no fera mal a la collita*). En oracions temporals introduïdes per *abans que, fins que* i *abans* (*Canvia't abans que els teus cosins no vinguin. No vindrà fins que no acabe. Canvia't abans no vinguin els teus cosins*). En oracions amb *ningú, res, gens, cap, enlloc, mai, tampoc, en ma vida, ni un, ni l'un ni l'altre* anteposats al verb (*Ningú no ha vingut. Res no diu...*). Addició de l'adverbi *no* en respostes curtes amb *ningú, res, gens, cap, mai, (no ningú / ningú, no res / res, no gens / gens, no cap / cap, no mai / mai)*. Partícula *pas*, usos literaris més generals.
- Usos concrets de determinats adverbis o locucions adverbials: *corrents* (*Va arribar corrents amb tren*), *inclusivament i exclusivament* (*La matrícula serà de l'1 al 15 de febrer inclusivament*), *amb escreix* (*Va superar la prova amb escreix*), *escaig* (*Vaig haver de pagar mil euros i escaig*), *enlloc* (*L'has vist enlloc?*), *força* (*L'examen era força complicat*), *dempeus* (*Quan va arribar l'autoritat tots es van posar dempeus*), *(a) tothora* (*Tothora és al bar*), *enjorn o d'hora* (*Arribarà enjorn / d'hora*) *l'endemà* (*Se'n va anar el dia 15 i va arribar l'endemà mateix*), *pel cap alt* (*D'això, en deuen haver passat 10 anys pel cap alt*), *suara* (*fa poc*), *tostemps* (*sempre*), *ultra mesura* (*en un grau excessiu*). Locució *de + lloc + estant* (*de casa estant, de Borriana estant*).
- Lexicalització de locucions adverbials: *a les hores / aleshores, alhora / a l'hora, en l'aire / enlaire, pot ser / potser, sobre tot / sobretot, en lloc / enlloc...*

Preposició

- Preposicions i sintagmes preposicionals. Classificació, usos i funcions. Preposicions àtones i tòniques. Preposicions simples i compostes. Locucions preposicionals i preposicions habilitades.
- Ús d'expressions amb la preposició *de* (*por de, esment de, diferent de, olor de, pudor de, sabor de, gust de, camisa de ratlles...*).
- Ús genuí de les preposicions en la fraseologia (*passar en net, posar en relleu, amb molta honra...*).

- Usos de la preposició *a* (o *de*) davant de complement directe en contextos lexicalitzats (*He sentit a dir. Mira d'arribar prompte. La meua idea era de fer-ho d'una altra manera*). Usos de la preposició *a* en la construcció indefinit + *a* + infinitiu (*No tenia res a dir. No trobava cap idea a desenvolupar*).
- Contextos amb coincidència de dues preposicions àtones. Contraccions (**En comptes d'a l'alumnat, dis-ho al professorat / En comptes de dir-ho a l'alumnat, dis-ho al professorat*). Coordinació de sintagmes preposicionals amb preposicions diferents (**Confia i desconfia d'ells. Confia en ells i en desconfia*), sense preposicions (**Vol i pot fer-ho / Vol fer-ho i ho pot fer*), amb el nucli dels sintagmes comú (**La democràcia és el govern de i per a les persones / La democràcia és el govern de les persones i per a les persones*).
- Preposicions i locucions prepositives arcaiques o literàries (*devers, envers, vers, ultra, via, a despit de, per mor de...*).
- Normes de redacció i estil habituals en l'ús de les preposicions. Datació de documents (*Pedreguer, 20 de juny de 2018*).

5.2 DISCURS

- Producció d'un discurs coherent, cohesionat i adequat a la situació comunicativa. Utilització de manera apropiada d'estructures organitzatives variades, una àmplia sèrie de connectors i altres mecanismes de cohesió.

Adequació

- Relació del text amb la situació comunicativa.
- El text s'ha d'ajustar amb garantia a la finalitat o funció comunicativa, a la tipologia textual i al gènere textual (format, parts del text i elements paratextuals). El missatge i la manera de comunicar-lo ha de respondre a la situació, al canal (oral o escrit), als interlocutors i a la relació social entre aquests, i ha d'utilitzar la varietat diafàsica i la correcció lingüística pròpia de la situació comunicativa. S'han de respectar les normes socials i de cortesia i fer un bon ús dels elements paratextuals i de les normes

tipogràfiques. En els textos orals cal fer un ús correcte de l'entonació i de la comunicació no verbal.

- Domini de les varietats de la llengua: diatòpica (geogràfica), diacrònica (històrica), diastràtica (social) i diafàsica (varietats funcionals o registres). L'estàndard: models i ús coherent.

Coherència i cohesió

- El text com a unitat global de significat. Pertinència del contingut. Selecció de contingut rellevant. Estructuració del contingut. Ordenació lògica de les idees. Selecció de les estructures morfosintàctiques i del lèxic adequats. Equilibri entre simplificació i comprensió del text: mesura, coherència i pertinència.
- El discurs ha de ser clar i ha d'estar ben estructurat. Els paràgrafs han d'estar ben elaborats, tot tenint en compte el contingut i l'estructura del paràgraf i del text.
- El text ha d'acomplir les regles de la coherència: no-contradició, progressió, repetició i relació. També ha de tindre en compte les diferents classes de coherència: coherència en l'enunciat, coherència entre enunciats i coherència global.
- Construcció i interpretació del discurs. Organització interna del text. Introducció, desenvolupament i conclusió de la unitat textual. Relacions sintàctiques i semàntiques (fenòmens gramaticals i lèxics) que connecten els enunciats d'un text entre si.
- Procediments de manteniment del referent i del fil discursiu: proformes i recursos lexicosemàntics (qualificacions valoratives, atributs basats en el context extralingüístic o coneixement enciclopèdic, metàfores, comparacions, analogies, metonímies, sinècdques).
- Connexió. Formes i funcions. Categories lèxiques dels connectors. Connectors oracionals, connectors textuais i marcadors discursius. Mecanismes lèxics de cohesió textual: de referència i de sentit. Progressió temàtica. Isotopies.
- Expressions i mecanismes d'iniciació dels discursos oral (salutació, presa de contacte) i escrit (encapçalaments, ortotipografia, títols, subtítols, mecanismes d'aproximació al lector...).
- Expressions i mecanismes d'introducció del tema (focalització i tematització).

- Expressions i mecanismes de desenvolupament del discurs. Manteniment del tema: correferència; anàfora, catàfora i dixi (personal, espacial i textual); repetició (sinonímia,

hiperonímia, hiponímia, proformes lèxiques); reformulació (paràfrasis i aclariments).

Ampliació del tema: exemplificació; al·lusions, referències, cites i evocacions; definicions, reformulacions, enumeracions, seqüenciacions temporals; reforç (precisió i matisació); contrast; conseqüència. Rebuig del tema.

Personalització (punt de vista). Canvi de tema: obertura o tancament d'una digressió, recuperació del tema.

- Expressions i mecanismes de conclusió del discurs. Resum o recapitulació.

- Expressions i mecanismes de tancament dels discursos oral (tancament i acomiadament) i escrit (fórmules o expressions de comiat).

- Cortesia. Expressions i mecanismes de tractament i d'interacció amb l'interlocutor: sol·licitar a l'interlocutor que comence el discurs; reaccionar a la sol·licitud de començament del discurs; indicar que se segueix el discurs amb interès, amb incredulitat, indiferència o resignació, admiració; controlar l'atenció de l'interlocutor; demanar silenci; cedir el torn de paraula; demanar el torn de paraula; interrompre. Recursos dilatoris: usar paraules falca. Usos o absència de formes i expressions de tractament: usos dels pronoms *tu*, *vosté* o *vós*; ús de *nosaltres* per *jo*.

- Procediments de citació: estil directe i indirecte, procediments de citació encoberts. Presència i absència de verbs introductoris, marques entonatives pròpies.

- Usos dels signes de puntuació. Posició dels signes de puntuació. Contacte entre signes de puntuació. Signes de pausa: coma, punt i coma, punt, dos punts, punts suspensius. Signes d'entonació: interrogació i exclamació. Incisos: guions, parèntesis, claudàtors, cometes. Altres signes gràfics: asterisc, barra inclinada, signe de paràgraf. Omissió de la coma entre subjecte i predicat i entre predicat i complements. Casos en què no hi ha correspondència entre les pauses d'entonació i l'ús del signe de puntuació. Signes per a introduir incisos: gradació.

5.3 LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Repertori lèxic reeixit. Ús i reconeixement de tot tipus de vocabulari (estàndard, col·loquial, dialectal, vulgar, terminologia específica d'ús general, neologismes, arcaismes, geosinònims, paraules comodí, paraules crossa, barbarismes, manlleus), formes genuïnes d'expressions idiomàtiques, enunciats fraseològics (frases fetes, locucions i refranys), especialment el vocabulari i la fraseologia que es relacionen amb els continguts temàtics del nivell.

Significat

- Precisió lèxica en la llengua general i en els llenguatges d'especialitat. Camps semàntics: sinonímia, antonímia, polisèmia... Interferències lèxiques: barbarismes, falsos sinònims, ultracorreccions.
- Expressions fraseològiques: ordenació d'elements, col·locacions, locucions i frases fetes. Reformulacions i nominalitzacions (en el llenguatge periodístic, en el discurs acadèmic i en els llenguatges d'especialitat). Mecanismes lèxics de cohesió textual: de referència (repetició, hiperonímia, hiponímia, sinonímia, mots generals) i de sentit (complementarietat, antonímia, oposició relativa, relacions pragmàtiques). Paraules tabús, eufemismes i disfemismes. Onomàstica, antroponímia i toponímia.
- Semàntica pragmàtica: substitucions, pressuposicions, sobreentesos, inferències, ironia. Usos lèxics figurats: comparació, metàfora, metonímia, sinècdoque...

Formació de paraules

- Paraules simples i paraules complexes. Processos de formació de paraules: derivació i composició, conversió, reduplicació, truncament i formació de sigles.
- Derivació. Prefixació i sufixació. Prefixació, prefixos recategoritzadors. Sufixació, sufixos fossilitzats, sufixació lèxica (nominalització, adjectivació, verbalització, adverbialització), sufixació valorativa (diminutius, augmentatius). Derivació parasintètica.

- Conversió o derivació zero. Processos morfològics de conversió i processos no morfològics: de lexicalització, d'elisió sintàctica i de nominalització metalingüística.
- Composició. Compostos propis (nominals, adjectivals, verbals) i compostos sintagmàtics (nominals, adjectivals, verbals). Composició culta.
- Altres procediments de formació de mots: reduplicació, truncament i formació de sigles. Abreviació i apòcope. Onomatopeies.
- Mots patrimonials i cultismes. Pseudoderivats. Arcaismes, cultismes, dialectalismes, vulgarismes. Termes i terminologia: neologismes. Barbarismes i manlleus: criteris d'adaptació ortogràfica i fonètica dels manlleus. Calcs lingüístics: semàntics i sintàctics. Locucions i frases fetes.

Derivació de paraules

- Derivació (radical + afix). Prefixació (prefix + radical), sufixació (radical + sufix), parasíntesi (prefix + radical + sufix / prefix + radical + infix + sufix). Identificació de radical, prefixos i sufixos en paraules derivades. Infixos i els sufixos fossilitzats, matisos dels infixos en algunes paraules (*dormir* / *endormiscar-se*, *ferrer* / *ferreter*, *ferreteria* / *ferreteria*). Canvi de categoria gramatical per addició del sufix. Suffixos valoratius: diminutius, augmentatius (valor afectiu i valor despectiu).
- Modificacions ortogràfiques i fonètiques, desplaçament de la síl·laba tònica (prefixos i sufixos tòncics i àtons), pèrdua, canvi i addició de fonemes. Derivats patrimonials i pseudoderivats.
- Nominalització. Noms derivats de noms: diminutius (*carreró*), augmentatius (*veuarra*), pejoratiu (*politicastre*), noms col·lectius (*teulada*), planta o arbre (*taronger*), ofici o activitat (*fuster*), corrent o doctrina (*simbolisme*). Noms derivats d'adjectius: qualitat (*bellesa*), dimensions (*grandària*), corrent o doctrina (*nacionalisme*), seguidors d'un corrent o doctrina (*nacionalista*). Noms derivats de verbs: acció o efecte (*publicació*), agent (*venedor*), lloc (*menjador*), instrument (*ventall*); derivats regressius de verbs (*endeví*), derivats progressius de verbs (*endevinalla*). Noms derivats d'adverbis (*davantall*).
- Adjectivació. Adjectius derivats de noms: relació o pertinença (*infantil*), possessió (*banyut*), qualitat, particularitat o defecte (*valuós*), gentilicis (*valenciana*). Adjectius

derivats d'adjectius: adjectius de adjectivals (*rogenc*), de adjectivals ordinals (*nové*) i partitius (*dècim*); intensificadors o matisadors (*boniquet, grandàs*), superlatius (*altíssim*); positius, comparatius i superlatius (*alt, superior, suprem*). Adjectius derivats de verbs: propietat d'un agent o pacient (*xarraire*), possibilitat (*desitjable*), tendència (*trencadís*), abundància (*agradós*). Adjectius derivats d'adverbis: relació o pertinença (*proper*).

- Verbalització. Derivats que expressen accions, processos o tendències relacionades amb el significat del radical. Verbs derivats de noms (*pedregar, gotejar, dosificar*). Verbs derivats d'adjectius (*agrejar, facilitar, humanitzar*). Verbs derivats d'adverbis (*sovintejar*). Verbs derivats de verbs (*plovisquejar*).
- Adverbialització. Adverbis derivats d'adjectius: adverbis en *-ment* de manera (*feliçment*), de punt de vista (*històricament*), temporals o aspectuals (*diàriament*), quantificadors quantitatius (*terriblement*), adverbis modals (*possiblement*), connectors textuais (*consegüentment*). Adverbis valoratius derivats d'adverbis amb diminutiu (*promptet*) o augmentatiu (*tardíssim*). Locucions adverbials amb preposició o sufix (*a genollons, a rossegons*).

5.4 PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Coneixement i domini pràctic dels criteris d'elocució de l'estàndard oral en contextos molt formals, formals i poc formals.
- Fenòmens vocàlics de fonètica sintàctica: elisió, sinalefa, neutralització, assimilació, dissimilació.
- Paraules amb les vocals *o / e* obertes i tancades que presenten vacil·lacions en la pronunciació.
- Fenòmens consonàntics de fonètica sintàctica: ensordiment, sonorització, emmudiment, sensibilització, assimilació, geminacions, metàtesi, epètesi.
- Sistemes vocàlics (tònic i àton) i consonàntics de les principals varietats geogràfiques.

- Grups sonors *dins*, *fons* i *trans*. Pronunciació [ks] o [gz] de la grafia x. Pronunciació de mots amb consonant velar sorda. Pronunciació de la s i de la r en paraules prefixades. Pronunciació dels grups consonàntics cultes.
- Processos fonològics en l'adaptació i pronunciació de paraules estrangeres. Pronunciació de paraules amb accent divergent en llengües del nostre entorn.
- Accent, ritme i entonació; patrons tonals d'elements lèxics aïllats: pronunciació de paraules cultes (*medul·la*, *diòptria*); doble possibilitat d'accentuació (*poliedre/políedre*, *saxofon/saxòfon*) i pronunciació de paraules estrangeres.
- Accent principal i accents secundaris en paraules compostes o amb afixos. Paraules tòniques i paraules àtones. Accent articulatori.
- Entonació, prosòdia i ortoèpia.

Ortografia

- Sistema vocàlic tònic i àton. Vacil·lacions en l'ús de les vocals. Ortografia a/e d'alguns formants cultes (*astigmatisme*, *arterioesclerosi*). Alternança o/u, i/e en paraules patrimonials i en pseudoderivats (*full / foli*, *món / mundial*, *línia / alinear*). Compostos i derivats amb e de suport o sense (*infraestructura*, *reeixir*, *hidrosfera*). Vocalisme en contrast amb llengües del nostre entorn (*afusellar*, *antiguitat*, *bambolina*, *emparar*, *ciment*, *sarbatana*). Paraules invariables acabades amb –us (*lapsus*, *porus*, *riktus*). Adaptació vocàlica dels manlleus (*esprint*, *voleibol*).
- Accentuació gràfica. Variació geogràfica en l'accentuació de la e d'acord amb la pronunciació (*anglés / anglès*, *café / cafè*, *comprén / comprèn*, *seté / setè*, *conéixer / conèixer*). Paraules que presenten dificultats als parlants: cultismes d'ús restringit (*alvèol*, *eczema*, *cotilèdon*), exotopònims i antropònims adaptats (*Himàlaia*, *Marràqueix*, *Èsquil*), paraules d'ús general (*avar*, *letargia*, *libido*, *olimpíada*, *període*, *pneumònia*, *tèrmits*, *xassís*). Accentuació de mots compostos (*pèl-roig*, *després-demà*, *cefalotòrax*). Accentuació en els llatínismes i en els manlleus, els antropònims i els topònims no adaptats (*Curriculum vitae*, *Los Angeles*).
- Paraules amb doble possibilitat d'accentuació (*càstig / castic*, *imbècil / imbecil*, *políedre / poliedre*, *xòfer / xofer*). Formes i usos de l'accent diacrític.

- Usos i funcions de la dièresi. Parelles de mots que es diferencien per la dièresi (*fluït / fluid, fruit / fruit, reina / reina*). Dièresi en vocal àtona derivada d'una paraula en què aquesta vocal és tònica (*aïllar / illa, traïdor / trair*). Casos de concurrència de dièresis en una paraula (*arguïble, argüir, arguït, arguïa*). Cultismes acabats en *-tat* i *-itzar* (*gratuïtat, arcaïtzar*). Casos d'estalvi de la dièresi.
- Usos del guionet. En paraules compostes. Al final de línia. En separació de síl·labes. En símbols i altres usos especials (*goma-2, omega-3, àcid d-lisèrgic*).
- Apostrofació i contracció. Usos habituals. Apostrofació de les sigles i acrònims (*l'ONU, la UEFA, l'NBA, l'UJI, l'AVL*). Apostrofació i contracció en topònims propis o adaptats i en exotopònims no adaptats, noms comercials, publicacions, símbols...
- Consonants oclusives i labiodentals. Ortografia de la *b* i la *v*. Pseudoderivats (*avortament / aborció, devia / dèbit*). Compostos amb *cap-*, *prop-* (*captindre's, cabdill, proppassat, propvinent*). Grups consonàntics cultes *pn-*, *ps-*, *pt-*, *ts-* a principi de paraula (*pneumònia, psiquiatria, tsunami*). Manlleus i exotopònims adaptats (*coala, màrqueting, judoka, Qatar, Iraq, l'Havana, Biscaia,*). Duplicacions d'oclusives (*addicció, posttònic, suggestió, sangglaçar*). Mots cultes o complexos (*apoteagma, tungsté*).
- Consonants alveolars. Paraules compostes i paraules derivades (*asimètric, antisocial, bisexual, contrasentit, entresol, preselecció, sobreseïment, assentar, pressentir, ressuscitar, psicosocial*). Cultismes i paraules remarcables ortogràficament (*barnús, desembre, èczema, sentinella, sotsobrar, Veneçuela, zitzània*). • Consonants palatals. Ortografia de les palatals en relació amb els sons i els contextos ortogràfics. Manlleus adaptats (*Txad, Txetxènia, haixix*).
- Consonants laterals. Paraules amb *-l* final (*bonítol, cerebel, cérvol / cervo, nínxol / ninxo*), amb *-ll* final i derivats (*crisall / cristalleria / cristal·lí, metall / metàl·lic*). Homòfons i parònims amb consonants laterals (*vila / vil·la, anular / anul·lar*). Cultismes amb *l-* inicial (*labial, labor, lacrimal, laic, lentilla, literari*). Variació geogràfica de les grafies geminades *tl* i *tll* (*motle / motlle, ametla / ametlla, vetla / vetlla*).
- Consonants nasals. La *n* i la *m* davant de *f* i *r* (*èmfasi, somriure, confit, conrear, Enric*). La *n* i la *m* en posició final de paraula (*caiman, divan, dron, rom, tarquim*). Aplecs *-mm-*, *-nn-*, *-mn-*, *gn-* en paraules cultes o d'especial dificultat (*gamma, annals, sexenni*).

- Consonants ròtiques. Les grafies *r* i *rr* en paraules prefixades (*arrítmia, irreal, autoretrat, contrarevolució, preromàntic, vicerector*), en paraules compostes (*Vila-real, barba-roig*), en paraules amb formants cultes o d'especial dificultat (*otorrino, ornitorrinc, hemorràgia, prorrata, prorrompre, erradicar,orquestra*).

- Grafia *h*. En manlleus adaptats (*hoquei, hámster, handbol*), en cultismes (*subtrahend, hidròfob, híbrid, hèlix, hexagonal, holograma*). La *h* aspirada en onomatopeies i manlleus (*hippy, hawaià*), altres formes de representar aquest so (*Jerez, Khartum, Reich*). Paraules habituals amb vacil·lacions en l'ús de la *h* (*coet, orxata, harmonia, subhasta*).

Homòfons i parònims amb *h* i sense (*ala / hala, aprendre / aprehendre, hom / om, ostatge / hostatge*).

- Convencions. Usos de les majúscules i minúscules. Funció demarcativa i funció distintiva de les majúscules. Usos de les majúscules en noms propis, de persona, divinitats, llinatges, dinasties, malnoms, renoms, pseudònims... i d'animals o plantes singularitzats; en noms propis d'objectes singularitzats i de vehicles; marques de productes i denominacions oficials d'origen; en noms d'institucions, organismes, entitats, empreses, establiments i òrgans de gestió; en les festivitats i celebracions populars; en fets històrics singulars; en planetes, constel·lacions i estrelles; en noms de monuments i edificis singulars; en els topònims, corònims i altres denominacions geopolítiques; en les formes protocol·làries de tractament; en els plans d'estudi, assignatures i titulacions; en els títols de llibres, obres teatrals, musicals, cinematogràfiques i d'arts plàstiques; en les lleis, codis jurídics i altres disposicions legals; en les entitats abstractes instituïdes oficialment, impostos...; en els noms de congressos, seminaris, certàmens...

- Usos de la lletra redona, la cursiva, la versaleta i la negreta.

- Usos de les abreviatures, sigles, acrònims i símbols. Escriptura de números i nombres (xifres, magnituds, quantitats...) en lletra o en xifra d'acord amb el context.

Annex II

Criteris de correcció

Segons el [Decret](#) 242/2019, de 25 d'octubre, d'establiment dels ensenyaments i del currículum d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana, en acabar cadascun dels nivells, l'alumnat haurà de saber fer tot el que es detalla més avall. El Departament de Valencià corregirà i atorgarà una qualificació final tenint en compte si l'alumnat ha assolit el que s'estipula en cadascun dels nivells.

1. NIVELL BÀSIC A2

Activitats de comprensió de textos orals

- Identifica la intenció comunicativa, el tema i la informació rellevant, formula hipòtesis de contingut i confirma detalls predictibles, comprén el registre formal o informal en textos breus, senzills i contextualitzats (contactes socials quotidians, converses per a satisfer les necessitats més bàsiques, avisos i anuncis, predicció del temps, explicacions i enregistraments sobre temes quotidians, instruccions i consells senzills, descripcions i relats breus), emesos amb claredat, en bones condicions acústiques, sempre que en puga tornar a escoltar les parts més difícils.
- Coneix els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la vida quotidiana, relacions interpersonals i convencions socials de les cultures en què s'usa l'idioma.
- Sap aplicar en general les estratègies bàsiques més adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text.
- Distingeix globalment la funció comunicativa més rellevant del text.
- Reconeix amb problemes ocasionals el lèxic oral d'ús freqüent relatiu a temes quotidians de caràcter general i pot inferir del context i del cotext, de vegades de manera correcta, els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.

- Discrimina en general els patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i reconeix globalment les intencions comunicatives i els significats que generalment s'hi associen.

Producció i coproducció de textos orals

- Aplica a la producció del text oral, tant monològic com dialògic, els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, i respecta les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i, segons la modalitat discursiva, en un registre, neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar algunes estratègies bàsiques per a produir textos orals breus d'estructura simple i clara, utilitzant una sèrie de procediments senzills per a adaptar o reformular el missatge i reparar la comunicació.
- Du a terme les funcions principals demanades pel propòsit comunicatiu, seguint els patrons discursius d'ús més freqüent en cada context.
- Gestiona un repertori bàsic memoritzat de frases i formules per a comunicar-se amb una fluïdesa acceptable, amb pauses per a buscar expressions i organitzar o reestructurar el discurs, o reformular o aclarir el que ha dit.
- Interactua de manera senzilla en intercanvis clarament estructurats, utilitzant formules o gestos simples per a prendre o mantindre el torn de paraula, encara que de vegades tendisca a concentrar-se en la producció mateixa i dificulte la participació de l'interlocutor o vacil·le a l'hora d'intervindre quan l'interlocutor acapara la comunicació.
- Utilitza algunes estructures sintàctiques bàsiques d'ús freqüent segons el context comunicatiu, i empra els recursos de cohesió textual més comuns (entonació, repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, marcadors discursius i conversacionals i connectors comuns), i enllaça una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per a crear una seqüència cohesionada i lineal.
- Coneix i utilitza adequadament un repertori lèxic oral suficient per a comunicar informació relativa a temes coneguts, generals, d'actualitat o relacionats amb els interessos propis en situacions habituals i quotidianes, tot i que encara comet errors importants.

- Utilitza patrons bàsics d'oracions memoritzades, sintagmes de poques paraules i formules estereotipades per a comunicar-se.
- Transmet informació limitada en situacions quotidianes simples.
- Utilitza estructures simples correctament, però encara comet de manera sistemàtica errors bàsics.
- Interactua utilitzant expressions molt breus, a pesar que les pauses, els començaments incorrectes i la reformulació són molt evidents.
- Formula preguntes i afirmacions senzilles i hi respon.
- Indica quan segueix la conversa, però poques vegades és capaç de comprendre prou per a mantindre-la sense la col·laboració de l'interlocutor.
- Enllaça oracions i sintagmes amb connectors simples com *i*, *però* i *perquè*.
- Pronuncia i entona en general de manera intel·ligible i de forma suficientment clara per a ser entés, encara que els interlocutors hagen de demanar una repetició de tant en tant. A més, la forta influència d'altres llengües que parla en l'accent, el ritme i l'entonació poden afectar la intel·ligibilitat i requerirà la col·laboració dels interlocutors. No obstant això, la pronunciació de paraules familiars és clara.

Activitats de comprensió escrita

- Reconeix els valors i els significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació d'ús comú, així com abreviatures i símbols d'ús freqüent.
- Coneix i aplica de forma bàsica a la comprensió del text els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la comunicació escrita en les cultures en que s'usa l'idioma, extraient-ne claus per a interpretar-los.
- Coneix les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text, adaptant-hi la modalitat i la velocitat de lectura.
- Identifica la intenció comunicativa, el tema, els aspectes principals i els detalls rellevants de textos sobre temes quotidians, senzills, breus i convenientment

contextualitzats (missatges, cartes, documents autèntics d'ús habitual, fullets turístics i comercials, anuncis, instruccions i relats).

- Coneix els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita.
- Comprén lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a temes generals quotidians i a aspectes relacionats amb els seus interessos personals, educatius o ocupacionals, i pot inferir del context i del cotext els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.

Activitats de producció i coproducció de textos escrits

- Aplica a la producció i coproducció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics bàsics adquirits, respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar estratègies bàsiques per a produir textos escrits breus, coherents i d'estructura simple i clara adaptats a contextos habituals, p. e., copiant models segons el gènere i el tipus textual, o fent un guio o esquema per a organitzar la informació o les idees.
- Du a terme les funcions principals bàsiques demanades pel propòsit comunicatiu.
- Mostra un control bàsic d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i empra mecanismes simples de cohesió.
- Coneix i utilitza un repertori lèxic escrit bàsic d'ús freqüent suficient per a comunicar informació breu, simple i directa en situacions habituals i quotidianes.
- Utilitza els signes de puntuació elementals (p. e., el punt, la coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. e., ús de majúscules i minúscules), així com les convencions formals més habituals de redacció de textos, tant en paper com en suport digital.

Activitats de mediació

- Coneix els aspectes més bàsics que caracteritzen les comunitats de parlants corresponents i les diferències i similituds més significatives quant als costums, usos,

actituds, relacions i valors que prevalen, i és, en general, capaç d'actuar-hi en conseqüència.

- Identifica la informació clau que ha de transmetre.
- Interpreta, de vegades correctament, les claus de comportament i comunicatives explícites que s'observen en els emissors o destinataris per a adaptar el seu discurs a les funcions requerides, encara que sovint no ho faça de manera fluida.
- Pren notes d'alguna informació necessària que considera important traslladar als destinataris.
- Transmet els aspectes principals continguts en textos breus i senzills sobre temes quotidians d'interés immediat, sempre que s'expressen amb claredat en un llenguatge senzill.
- Col·labora en tasques senzilles i pràctiques, preguntant que n'opinen els altres, fent suggeriments i comprenent les respostes, sempre que puga demanar repeticions o reformulacions ocasionalment.
- Contribueix a la comunicació, utilitzant paraules senzilles per a convidar persones a explicar coses, indicant quan entén les coses o hi està d'acord. Transmet el tema fonamental del que s'ha dit en situacions quotidianes predictibles sobre desitjos i necessitats personals.
- Reconeix quan els parlants estan en desacord o quan es produeixen dificultats i utilitza recursos lingüístics de manera senzilla per a buscar compromís i acord.

2. NIVELL INTERMEDI B1

Activitats de comprensió de textos orals

- Coneix, i aplica a la comprensió del text, extraient-ne claus per a interpretar-lo, els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la vida quotidiana, les condicions de vida, les relacions interpersonals, la cinèsica i la proxèmica, els costums i els valors i les convencions socials de les cultures en les quals s'usa l'idioma.
- Sap aplicar les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit

general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text.

- Distingeix la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori comú dels seus exponents, així com patrons discursius bàsics relatius a l'organització textual.
- Aplica a la comprensió del text els coneixements sobre els constituents i l'organització de patrons sintàctics d'ús freqüent en la comunicació oral.
- Reconeix sense dificultat lèxic oral d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians, de caràcter general, o relacionats amb els interessos propis, i pot inferir del context i del cotext, generalment de manera correcta, els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.
- Discrimina els patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i reconeix les intencions comunicatives i els significats generalment associats a aquests. Ç

Activitats de producció i coproducció de textos orals

- Aplica a la producció del text oral, tant monològic com dialògic, els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, actuant amb la propietat deguda i respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre formal, neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar adequadament les estratègies per a produir textos orals breus o d'extensió mitjana, coherents i d'estructura simple i clara, utilitzant una sèrie de procediments senzills per a adaptar o reformular el missatge i reparar la comunicació.
- Du a terme les funcions principals demanades pel propòsit comunicatiu, utilitzant adequadament els exponents més habituals d'aquestes funcions i seguint els patrons discursius d'ús més freqüent en cada context.
- Maneja un repertori memoritzat de frases i formules per a comunicar-se amb una fluïdesa acceptable, amb pauses per a buscar expressions i organitzar o reestructurar el discurs, o reformular o aclarir el que ha dit.
- Interactua de manera senzilla en intercanvis clarament estructurats, utilitzant formules o gestos simples per a prendre o mantindre el torn de paraula, encara que de vegades

tendisca a concentrar-se en la producció mateixa i dificulte la participació de l'interlocutor, o mostre algun titubeig a l'hora d'intervindre quan l'interlocutor acapara la comunicació.

- Utilitza amb la deguda correcció i flexibilitat estructures sintàctiques d'ús freqüent segons el context comunicatiu i empra en general adequadament els recursos de cohesió textual més comuns (entonació, repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, marcadors discursius i conversacionals, i connectors comuns), enllacant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per a crear una seqüència cohesionada i lineal.
- Coneix i utilitza adequadament un repertori lèxic oral suficient per a comunicar informació relativa a temes coneguts, generals, d'actualitat, o relacionats amb els interessos propis en situacions habituals i quotidianes, tot i que encara cometa errors importants, o haja d'adaptar el missatge, quan les demandes comunicatives són més complexes, o quan aborda temes i situacions poc freqüents en situacions menys corrents, recorrent en aquest cas a circumloquis i repeticions.
- Pronuncia i entona de manera clara i intel·ligible, encara que siga evident l'accent estranger, o cometa errors de pronunciació sempre que no interrompen la comunicació, i els interlocutors hagen de sol·licitar repeticions de tant en tant.

Activitats de comprensió de textos escrits

- Coneix i aplica a la comprensió del text, extraient-ne claus per a interpretar-lo, els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la comunicació escrita en les cultures en les quals s'usa l'idioma.
- Sap aplicar les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text, adaptant-hi la modalitat i la velocitat de lectura.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, així com patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització, el desenvolupament i la conclusió propis del text escrit segons el seu gènere i tipus.

- Coneix els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita, segons el gènere i tipus textual, i comprén les intencions comunicatives associades generalment a aquests.
- Comprén lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els seus interessos personals, educatius o ocupacionals i pot, generalment de manera correcta, inferir del context i del cotext els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.
- Reconeix els valors i els significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació d'ús comú, així com abreviatures i símbols d'ús freqüent.

Activitats de producció i coproducció de textos escrits

- Aplica a la producció i coproducció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, actuant amb la propietat deguda i respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre formal, neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar estratègies adequades per a elaborar textos escrits breus i d'estructura simple adaptats a contextos habituals, p. e., copiant models segons el gènere i el tipus textual, o fent un guio o esquema per a organitzar la informació o les idees.
- Du a terme les funcions principals demanades pel propòsit comunicatiu, utilitzant els exponents més habituals d'aquestes funcions i els patrons discursius d'ús més freqüent per a organitzar el text escrit segons el seu gènere i tipus.
- Mostra un control raonable d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i utilitza mecanismes simples de cohesió (repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, juxtaposició i connectors bàsics), enllacant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per a crear una seqüència cohesionada i lineal.
- Coneix i utilitza un repertori lèxic escrit d'ús freqüent suficient per a comunicar informació breu, simple i directa en situacions habituals i quotidianes, encara que en situacions menys corrents i sobre temes menys coneguts haja d'adaptar el missatge.
- Utilitza, de manera adequada per a fer-se prou comprensible, els signes de puntuació elementals (p. e., punt, coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. e., ús de

majúscules i minúscules), així com les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

Activitats de mediació

- Coneix els aspectes generals que caracteritzen les comunitats de parlants corresponents, i les diferències i semblances més significatives que hi ha entre els costums, els usos, les actituds, les relacions i els valors que prevalen en les unes i les altres, i es capaç d'actuar en conseqüència sense cometre incorreccions serioses en el seu comportament, encara que pot ser que de vegades recórrega a l'estereotip.
- Identifica, aplicant les estratègies necessàries, la informació clau que ha de transmetre, així com les intencions bàsiques dels emissors i receptors quan aquest aspecte es rellevant.
- Interpreta, en general correctament, les claus de comportament i comunicatives explícites que observa en els emissors o destinataris per a acomodar el seu discurs al registre i a les funcions requerides, encara que no sempre ho faça de manera fluida.
- Pot facilitar la comprensió dels participants recorrent a comparacions i connexions senzilles i directes amb el que pensa que poden conèixer.
- Pren notes amb la informació necessària que considera important traslladar als destinataris, o l'aconsegueix amb anterioritat per a tindre-la disponible.
- Repeteix o reformula el que s'ha dit de manera més senzilla o un poc més elaborada per a aclarir o fer més comprensible el missatge als receptors.
- Fa preguntes simples però rellevants per a obtindre la informació bàsica o complementària que necessita per a poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.

3. NIVELL INTERMEDI B2

Activitats de comprensió de textos orals

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de practica en les quals es parla l'idioma i els trets específics de la comunicació oral en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres, estils i accents estàndard.
- Coneix, i selecciona eficaçment, les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants clarament assenyalades.
- Distingeix la funció o funcions comunicatives, tant secundaries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció i de significat de diversos exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuais.
- Comprén els diversos significats associats a l'ús de patrons discursius diferents típics de diversos genres i tipus textuais orals pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.
- Comprén els significats i funcions generalment associats a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua oral en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interés o d'especialització.
- Reconeix lèxic oral comú i més especialitzat, relacionat amb els interessos i les necessitats pròpies en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional, així com expressions i modismes d'ús comú i connotacions i matisos accessibles en la llengua oral de caràcter literari.
- Discrimina patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i més específics segons les diverses intencions comunicatives.

Activitats de producció o coproducció de textos orals

- Aplica adequadament a la producció de textos orals monològics i dialògics els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seua competència intercultural, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diversos registres o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.
- Coneix, selecciona amb atenció i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat estratègies adequades per a produir textos orals monològics i dialògics de diversos tipus i d'una certa longitud, planificant el discurs segons el propòsit, la situació, els interlocutors i el canal de comunicació, i fent un seguiment i una reparació d'aquest mitjançant procediments variats (p. e., paràfrasis, circumloquis, gestió de pauses, variació en la formulació) de manera que la comunicació es faça sense esforç per part seua o dels interlocutors.
- Aconsegueix assolir els fins funcionals que pretén utilitzant, entre un repertori variat, els exponents més adequats al context específic.
- Articula el seu discurs de manera clara i coherent seguint els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, desenvolupant descripcions i narracions clares i detallades, argumentant eficaçment i matisant els seus punts de vista, indicant el que considera important (p. e., mitjançant estructures emfàtiques), i ampliant amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.
- Demostra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes més complexes, amb alguna relliscada esporàdica o un error no sistemàtic que pot corregir retrospectivament, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.
- Disposa d'un vocabulari ampli sobre assumptes relatius a la seua especialitat i interessos i sobre temes més generals i varia la formulació per a evitar repeticions freqüents, recorrent amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.
- Ha adquirit una pronunciació i entonació clares i naturals.

- S'expressa amb claredat, amb suficient espontaneïtat i un ritme bastant uniforme, i sense manifestar ostensiblement que haja de limitar el que vol dir, i disposa de suficients recursos lingüístics per a fer descripcions clares, expressar punts de vista i desenvolupar arguments, utilitzant per a fer-ho algunes estructures complexes, sense que se li note molt que esta buscant les paraules que necessita.
- Inicia, manté i acaba el discurs adequadament, fent un ús eficaç dels torns de paraula, encara que pot ser que no sempre ho faça amb elegància, i gestiona la interacció amb flexibilitat i eficàcia i de manera col·laborativa, confirmant la seua comprensió, demanant l'opinió de l'interlocutor, convidant altres a participar i contribuint al manteniment de la comunicació.

Activitats de comprensió de textos escrits

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de practica en les quals s'usa l'idioma i els trets específics de la comunicació escrita en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres i estils estàndard.
- Llig amb un alt grau d'independència, adaptant l'estil i la velocitat de lectura als diversos textos i fins i aplicant eficaçment altres estratègies adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels autors clarament assenyalades.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció comunicativa i de significat de diversos exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuals.
- Comprén els diversos significats associats a l'ús de diferents patrons discursius típics de diversos genres i tipus textuals pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.
- Comprén els significats i les funcions generalment associats a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interés o d'especialització.

- Disposa d'un ampli vocabulari actiu de lectura, encara que tinga alguna dificultat amb expressions poc freqüents, que inclou tant un lèxic general, i més específic segons els seus interessos i necessitats personals, acadèmiques o professionals, com expressions i modismes d'ús comú, i connotacions i matisos accessibles en el llenguatge literari; i identifica pel context paraules desconegudes en temes relacionats amb els seus interessos o camp d'especialització.
- Reconeix els valors i significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació, generals i menys habituals, així com abreviatures i símbols d'ús comú i més específic.

Activitats de producció i coproducció de textos escrits

- Aplica adequadament a la producció de textos escrits els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seua competència intercultural, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, adaptant el registre i l'estil o aplicant altres mecanismes d'adaptació contextual per a expressar-se apropiadament segons la situació i el propòsit comunicatiu i evitar errors importants de formulació.
- Aplica amb flexibilitat les estratègies més adequades per a elaborar textos escrits d'una certa longitud, detallats i ben estructurats, p. e., desenvolupant els punts principals i ampliant-los amb la informació necessària a partir d'un esquema previ, o integrant de manera apropiada informació rellevant procedent de diverses fonts.
- Realitza les funcions comunicatives que persegueix utilitzant els exponents més adequats al context específic entre un repertori variat.
- Articula el text de manera clara i coherent utilitzant adequadament, sense errors que conduïsquen a malentesos, els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, i els recursos de cohesió d'ús comú i més específic per a desenvolupar descripcions i narracions clares i detallades, argumentar eficaçment i matisar els seus punts de vista, indicar el que considera important (p. e., mitjançant estructures emfàtiques), i ampliar amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.

- Demostra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes més complexes, amb alguna rrelliscada esporàdica o un error no sistemàtic que no afecta la comunicació, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.
- Disposa d'un ampli lèxic escrit d'ús comú i sobre assumptes relatius al seu camp d'especialització i interessos, i varia la formulació per a evitar repeticions freqüents, recorrent amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.
- Utilitza amb una correcció raonable, tot i que encara puga manifestar influència de la seua/es llengua/gües primera/es o d'altres, els patrons ortotipogràfics d'ús comú i més específic (p. e., parèntesis, guions, abreviatures, asteriscos, cursiva), i aplica amb flexibilitat les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

Activitats de mediació

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica adequadament a l'activitat de mediació en cada cas, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de practica en les quals es parla l'idioma, així com les seues implicacions més rellevants, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diversos registres i estils, o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.
- Coneix, selecciona amb atenció i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat estratègies adequades per a adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els participants i el canal de comunicació, mitjançant procediments variats (p. e., paràfrasis, circumloquis, ampliació o condensació de la informació).
- Sap obtindre la informació detallada que necessita per a poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.
- Organitza adequadament la informació que pretén o ha de transmetre, i la detalla de manera satisfactòria segons siga necessari.
- Transmet amb suficiència tant la informació com, si s'escau, el to i les intencions dels parlants o autors.

- Pot facilitar la interacció entre les parts monitorant el discurs amb intervencions adequades, repetint o reformulant el que s'ha dit, demanant opinions, fent preguntes per a ampliar alguns aspectes que considera importants i resumint la informació i els arguments quan es necessari per a aclarir el fil de la discussió.
- Compara i contrasta informació i idees de les fonts o les parts i en resumeix apropiadament els aspectes més rellevants.
- Es capaç de suggerir un acord, una vegada analitzats els avantatges i desavantatges d'altres opcions.

4. NIVELL AVANÇAT C1

Activitats de comprensió de textos orals

- Té un ampli repertori de competències socioculturals i sociolingüístiques que li permet apreciar amb facilitat diferències de registre i les subtileses pròpies de la comunicació oral en les cultures, comunitats de pràctica i grups en els quals es parla l'idioma.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió de la intenció, el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels parlants, tant implícites com explícites.
- Reconeix, segons el context específic, la intenció i significació d'un ampli repertori d'exponents de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- És capaç de seguir un discurs extens fins i tot quan no està estructurat clarament i quan les relacions són només suposades i no estan assenyalades explícitament.
- És prou hàbil per a utilitzar les claus contextuais, discursives, gramaticals i lèxiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i preveure el que ocorrera.

- Reconeix una gran diversitat d'expressions idiomàtiques i col·loquials i aprecia connotacions i matisos subtils de significat, encara que pot ser que en necessite confirmar alguns detalls si l'accent no li és familiar.
- Distingeix una gamma àmplia de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació, la qual cosa li permet comprendre a qualsevol parlant o interlocutor, encara que pot ser que n'haja de confirmar alguns detalls quan l'accent li és desconegut.

Activitats de producció i coproducció de textos orals

- Utilitza l'idioma amb flexibilitat i eficàcia per a fins socials, incloent-hi l'ús emocional, al·lusiu i humorístic, adaptant el que diu i els mitjans d'expressar-lo a la situació i al receptor, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies.
- Mostra un domini de les estratègies discursives i de compensació que fa imperceptibles les dificultats ocasionals que puga tindre per a expressar el que vol dir i que li permet adequar amb eficàcia el seu discurs a cada situació comunicativa, p. e., utilitza espontàniament una sèrie d'expressions adequades per a guanyar temps mentre reflexiona sense perdre el seu torn de paraula, substitueix una expressió que no recorda per una altra sense que el seu interlocutor se n'adone, supera una dificultat quan hi topa i torna a formular el que vol dir sense interrompre totalment la fluïdesa del discurs, o corregeix els seus lapsus i canvia l'expressió, si dona lloc a malentesos.
- Desenvolupa arguments detallats de manera sistemàtica i ben estructurada, relacionant lògicament els punts principals, destacant els punts importants, desenvolupant aspectes específics, i conclouent adequadament.
- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió, i rebut els arguments i les crítiques dels seus interlocutors de manera convincent i sense ofendre, responent a preguntes i comentaris i contestant de manera fluida, espontània i adequada.
- Utilitza els exponents orals de les funcions comunicatives més adequats per a cada context específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal).

- Estructura bé i clarament el seu discurs, mostrant un ús adequat de criteris d'organització, i un bon domini d'una gamma àmplia de connectors i mecanismes de cohesió propis de la llengua oral segons el gènere i tipus textual.
- Manifesta un alt grau de correcció gramatical de manera consistent i els seus errors són escassos i a penes apreciables.
- Domina un ampli repertori lèxic, incloent-hi expressions idiomàtiques i col·loquials, que li permet superar amb desimboltura les seues deficiències mitjançant circumloquis, tot i que encara puga cometre reliscades mínimes i esporàdiques, però sense errors importants de vocabulari, i sense que a penes es note que busca expressions o que utilitza estratègies d'evitació.
- Té una capacitat articulatòria pròxima a algun/es de les varietats estàndard pròpies de la llengua meta, i varia l'entonació i col·loca l'èmfasi de l'oració correctament per a expressar matisos subtils de significat.
- S'expressa amb fluïdesa i espontaneïtat, quasi sense esforç; només un tema conceptualment difícil pot obstaculitzar un discurs fluid i natural.
- Tria una frase apropiada d'una sèrie de possibles enunciat del discurs per a introduir-hi els seus comentaris adequadament amb la finalitat de prendre la paraula o guanyar temps per a mantindre l'ús de la paraula mentre pensa.
- Es capaç d'aprofitar el que diu l'interlocutor per a intervindre en la conversa.
- Relaciona amb destresa la seua contribució amb la d'altres parlants.
- Adequa les seues intervencions a les dels seus interlocutors perquè la comunicació fluïska sense dificultat.
- Planteja preguntes per a comprovar que ha compres el que l'interlocutor ha volgut dir i aconsegueix aclariment dels aspectes ambigus.

Activitats de comprensió de textos escrits

- Té un ampli repertori de competències socioculturals i sociolingüístiques, incloent-hi aspectes sociopolítics i històrics, que li permet apreciar amb facilitat el rerefons i els

trets idiosincràtics de la comunicació escrita en les cultures, les comunitats de pràctica i els grups en els quals s'utilitza l'idioma.

- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per a comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions apropiades.
- Identifica amb rapidesa el contingut i la importància de textos sobre una sèrie àmplia de temes professionals o acadèmics i decideix si són oportunes una lectura i una anàlisi més profundes.
- Busca amb rapidesa en textos extensos i complexos per a localitzar-hi detalls rellevants.
- Reconeix, segons el context, el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una varietat àmplia d'exponents de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Pot localitzar informació o seguir el fil de l'argumentació en un text d'estructura discursiva complexa o que no està perfectament estructurat, o en el qual les relacions i connexions no estan expressades, o no sempre s'expressen, de manera clara i amb marcadors explícits.
- Domina un ampli repertori lèxic escrit, reconeix una gran diversitat d'expressions idiomàtiques i col·loquials, i aprecia connotacions i matisos subtils de significat, encara que de vegades pot ser que necessite consultar un diccionari, bé de caràcter general, bé especialitzat.
- Comprén els significats i les funcions associats a una gamma àmplia d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita segons el context i el gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e., inversió o canvi de l'ordre de paraules).
- Comprén les intencions comunicatives que són subjacents després de l'ús d'una gamma àmplia de convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, tant en suport paper com digital.

Activitats de producció i coproducció de textos escrits

- Adapta el que diu i els mitjans d'expressar-ho a la situació, al receptor, al tema i tipus de text, i adopta un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, aplicant els seus coneixements i competències socioculturals i sociolingüístics amb facilitat per a establir diferències de registre i estil, i per a adequar amb eficàcia el text escrit a les convencions establides en les cultures i comunitats de llengua meta respectives, triant una formulació apropiada entre una àmplia sèrie d'elements lingüístics per a expressar-se amb claredat i sense haver de limitar el que vol dir.
- Aplica amb desimboltura les estratègies més adequades per a elaborar els diversos textos escrits complexos que li demana el context específic, i planifica el que cal dir i els mitjans per a dir-ho considerant l'efecte que pot produir en el lector.
- Utilitza els exponents escrits de les funcions comunicatives més apropiats per a cada context, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Mostra un control de les estructures organitzatives textuais i els mecanismes complexos de cohesió del text escrit, i pot il·lustrar els seus raonaments amb exemples detallats i precisar les seues afirmacions i opinions d'acord amb les seues diverses intencions comunicatives en cada cas.
- Utilitza una gamma àmplia d'estructures sintàctiques que li permeten expressar-se per escrit amb precisió, i manté un grau alt de correcció gramatical de manera consistent; els errors són escassos i pràcticament inapreciables.
- Té un ampli repertori lèxic escrit que inclou expressions idiomàtiques i col·loquialismes, i que li permet mostrar un grau alt de precisió, superar amb desimboltura les seues deficiències mitjançant circumloquis, i no cometre més que rel·liscades mínimes i esporàdiques en l'ús del vocabulari.
- Utilitza les convencions ortotipogràfiques pròpies de la llengua meta per a produir textos escrits en els quals l'estructura, la distribució en paràgrafs i la puntuació són consistents i practiques i en els quals l'ortografia es correcta, a excepció de rel·liscades tipogràfiques de caràcter esporàdic.

Activitats de mediació

- Té un coneixement ampli i concret dels aspectes socioculturals i sociolingüístics propis de les cultures i les comunitats de practica en les quals es parla l'idioma, incloses les subtileteses i implicacions de les actituds que reflecteixen els usos i els valors d'aquestes, i les integra amb facilitat en la seua competència intercultural juntament amb les convencions de les seues pròpies llengües i cultures, la qual cosa li permet extraure les conclusions i relacions apropiades i actuar-hi en conseqüència, en una gamma àmplia de registres i estils, amb la flexibilitat deguda segons les circumstancies, i amb eficàcia.
- Aplica amb desimboltura les estratègies adequades per a adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els receptors i el canal de comunicació, sense alterar la informació i les postures originals.
- Produeix un text coherent i cohesionat a partir d'una diversitat de textos font.
- Sap fer una citació i utilitza les referències seguint les convencions segons l'àmbit i el context comunicatius (p. e., en un text acadèmic).
- Transmet amb claredat els punts destacats i més rellevants dels textos font, així com tots els detalls que considera importants en funció dels interessos i les necessitats dels destinataris.
- Gestiona amb flexibilitat la interacció entre les parts per a procurar que fluïska la comunicació, indicant la seua comprensió i l'interés; elaborant o demanant a les parts que elaboren el que s'ha dit amb informació detallada o idees rellevants; ajudant a expressar amb claredat les postures i a desfer malentesos; tornant sobre els aspectes importants, iniciant altres temes o resumint per a organitzar la discussió, i orientant-la cap a la resolució del problema o del conflicte en qüestió.

5. NIVELL AVANÇAT C2

Activitats de comprensió de textos orals

- Aprecia en profunditat les implicacions socioculturals del que es diu i de la manera de dir-ho i hi pot reaccionar en conseqüència.
- Reconeix amb facilitat els usos emocional, humorístic i al·lusiu de l'idioma, i aprecia diverses varietats de la llengua i canvis de registre i d'estil.
- Aprecia matisos com la ironia o el sarcasme i trau les conclusions apropiades de l'ús que se'n fa.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per a comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i foneticofonològiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions apropiades.
- Pot localitzar informació o seguir el fil de l'argumentació en un text oral d'estructura discursiva complexa o que no està perfectament estructurat, o en el qual les relacions i connexions no estan expressades, o no sempre s'expressen, de manera clara i amb marcadors explícits.
- Reconeix, segons el context i el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una rica gamma d'exponents orals complexos de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Identifica els significats i les funcions associats a una gamma rica d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua oral segons el context i el gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e., pregunta retòrica).
- Aprecia els nivells connotatius del significat i Té un bon domini d'un repertori lèxic de recepció oral molt ampli que inclou termes especialitzats, expressions idiomàtiques i col·loquials, regionalismes i argot.
- Reconeix jocs de paraules i figures estilístiques (p. e., metàfora) i en pot jutjar la funció dins del text i respecte al context.

- Manifesta una capacitat de percepció, sense a penes esforç, de les varietats foneticofonològiques estàndard pròpies de la llengua meta i reconeix els matisos subtils de significat i les diverses intencions pragmàtiques (cortesia, humor, ironia, sarcasme i altres) associats als diversos patrons d'entonació segons el context comunicatiu específic.

Activitats de producció i coproducció de textos orals

- Coneix en profunditat les implicacions socioculturals que pot tindre el que diu i la manera de dir-ho i hi actua en conseqüència, adaptant-se de manera natural a la situació i al receptor, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, comunicant-se amb naturalitat, eficàcia i precisió, utilitzant diverses varietats de la llengua i diversos registres segons el context específic de comunicació, i expressant matisos subtils amb l'ajuda d'una gamma rica d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.
- Es pot expressar de manera conscientment irònica, ambigua o humorística.
- Pot parlar sobre assumptes complexos o delicats sense resultar inconvenient.
- Utilitza correctament i adequadament tot tipus d'estratègies i recursos per a controlar i reparar el seu discurs, ajustant-los amb eficàcia, naturalitat i precisió a un context complex específic, fins i tot especialitzat.
- Sap eludir les dificultats que puga tindre amb tanta discreció que l'interlocutor a penes se n'adona.
- Trau profit d'un domini ampli i fiable d'un repertori complet d'elements lingüístics per a formular pensaments amb precisió, posar èmfasi, diferenciar i eliminar l'ambigüitat, sense manifestar cap limitació del que vol dir.
- Produeix discursos clars, fluids i ben estructurats l'estructura lògica dels quals és eficaç i ajuda l'oient a fixar-se en elements significatius i a recordar-los.
- Crea textos coherents i cohesionats fent un ús complet i apropiat d'una varietat de criteris d'organització i d'una gran diversitat de mecanismes de cohesió.
- Du a terme les funcions comunicatives o actes de parla corresponents, utilitzant els exponents d'aquestes funcions, formalment i conceptualment complexos, més

adequats per a cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).

- Comunica amb una certesa total informació complexa i detallada. Pot donar explicacions coherents de caràcter teòric.
- Fa descripcions clares, fluides, elaborades i sovint destacables.
- Pot fer declaracions clares, fluides, elaborades i sovint memorables.
- Fa narracions detallades integrant-hi diversos temes, desenvolupant-hi aspectes concrets i acabant-les amb una conclusió apropiada.
- Presenta idees i punts de vista de manera molt flexible amb la finalitat de posar-los en relleu, diferenciar-los i eliminar-ne l'ambigüitat.
- Argumenta sobre un assumpte complex adaptant-ne l'estructura, el contingut i l'èmfasi amb la finalitat de convèncer de la validesa de la seua postura a diversos tipus d'oients i interlocutors.
- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió i rebut els arguments dels seus interlocutors amb desimboltura i de manera convincent.
- Utilitza sense problemes les estructures gramaticals de la llengua meta, fins i tot aquelles formalment i conceptualment complexes, i amb efectes comunicatius més subtils, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic.
- Manté un control gramatical consistent sobre un repertori lingüístic complex, fins i tot quan la seua atenció se centra en altres activitats.
- Utilitza amb consistència un vocabulari correcte i apropiat, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i una gamma rica d'expressions amb la finalitat d'enriquir, matisar i precisar el que vol dir, i transmet amb precisió matisos subtils de significat mitjançant l'ús d'una àmplia sèrie d'elements qualificatius i de procediments de modificació.
- Substitueix una paraula que no recorda per un terme equivalent d'una manera tan subtil que a penes es nota.

- Manifesta una capacitat articulatòria segons algunes de les varietats estàndard pròpies de la llengua meta, i ajusta l'entonació a la situació comunicativa, variant-la per a expressar matisos subtils de significat i adaptant-se als estats d'ànim i a les diverses intencions pragmàtiques (cortesia, humor, ironia, sarcasme i altres).
- S'expressa amb una naturalitat total, sense esforçar-se ni dubtar, mitjançant un discurs ampli i seguit amb una fluïdesa natural, i s'atura només per a considerar les paraules més apropiades amb les quals expressar els seus pensaments o per a buscar un exemple o una explicació adequada
- Pot prendre la paraula, mantindre-la i cedir-la de manera completament natural.
- Contribueix al progrés del discurs convidant altres a participar-hi, formulant preguntes o plantejant qüestions per a ampliar els temes tractats o altres de nous, desenvolupant o aclarint aspectes del que han dit els interlocutors i fent un resum de les postures i els arguments d'aquests i, si s'escau, dels seus propis.

Activitats de comprensió de textos escrits

- Aprecia en profunditat les implicacions socioculturals del que llig i de les seues maneres d'expressió, i hi pot reaccionar en conseqüència.
- Reconeix amb facilitat els usos emocional i al·lusiú de l'idioma, i aprecia diverses varietats de la llengua i canvis de registre i d'estil.
- Aprecia matisos com la ironia o el sarcasme i trau les conclusions apropiades de l'ús que se'n fa.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per a comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions adequades.
- Pot accedir a qualsevol font d'informació escrita amb rapidesa i fiabilitat.
- Pot avaluar, de manera ràpida i fiable, si les fonts són rellevants o no per al fi o la tasca en qüestió.
- Pot localitzar informació rellevant, així com comprendre'n el tema, contingut i orientació, a partir d'una lectura ràpida del text.

- Busca amb rapidesa en textos extensos i complexos de diversos tipus, inclosos els menys habituals, i pot llegir textos de manera paral·lela per a integrar informació que contenen.
- Utilitza sense dificultat diccionaris monolingües de la seua àrea d'especialització (medicina, economia, dret, etc.).
- Reconeix, segons el context, el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una gamma rica d'exponents complexos de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en qualsevol registre.
- Comprén els significats i les funcions associats a una gamma rica d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita segons el context i el gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic.
- Aprecia els nivells connotatius del significat i té un bon domini d'un repertori lèxic de lectura molt ampli que inclou termes especialitzats, expressions idiomàtiques i col·loquials, regionalismes i argot.
- Reconeix jocs de paraules i figures estilístiques i en pot jutjar la funció dins del text i respecte al context.
- Comprén les intencions comunicatives que són subjacents després de l'ús d'una gamma rica de convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, tant en suport paper com digital, de caràcter general i especialitzat.

Activitats de producció i coproducció de textos escrits

- Escriu textos complexos extensos i de qualitat, mostrant un domini dels recursos lingüístics que li permet expressar-se sense cap limitació, amb una gran riquesa estructural i lèxica, i amb total correcció.
- Escriu textos complexos amb claredat i fluïdesa, amb un estil apropiat i eficaç i una estructura lògica que ajuden el lector a trobar les idees significatives, exempts d'errors i en els quals transmet amb precisió matisos subtils de significat, inclosos els usos al·lusius de l'idioma.
- Coneix en profunditat les implicacions socioculturals que pot tindre el que escriu i la manera de dir-ho i hi actua en conseqüència, adaptant-se de manera natural a la

situació i al destinatari, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, comunicant-se amb naturalitat, eficàcia i precisió, utilitzant diverses varietats de la llengua i diversos registres segons el context específic de comunicació, i expressant matisos subtils amb l'ajuda d'una gamma rica d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.

- Es pot expressar per escrit de manera conscientment irònica, ambigua o humorística.
- Pot escriure sobre assumptes complexos o delicats sense resultar inconvenient.
- Utilitza correctament i adequadament tot tipus d'estratègies i recursos per a controlar i reparar el seu text escrit, ajustant-los amb eficàcia, naturalitat i precisió a un context complex específic, fins i tot especialitzat.
- Trau profit d'un domini ampli i fiable d'un repertori complet d'elements lingüístics per a formular pensaments amb precisió, posar èmfasi, diferenciar i eliminar l'ambigüitat, sense manifestar cap limitació del que vol dir.
- Crea textos escrits coherents i cohesionats fent un ús complet i apropiat d'una varietat de criteris d'organització i d'una gran diversitat de mecanismes de cohesió.
- Du a terme les funcions comunicatives o actes de parla corresponents, utilitzant els exponents d'aquestes funcions, formalment i conceptualment complexos, més adequats per a cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, propis de la llengua escrita, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en qualsevol registre.
- Comunica amb una certesa total informació complexa i detallada.
- Pot donar explicacions coherents de caràcter teòric.
- Fa descripcions clares i detallades, i sovint destacables.
- Fa narracions detallades integrant-hi diversos temes, desenvolupant-hi aspectes concrets i acabant-les amb una conclusió apropiada.
- Presenta idees i punts de vista de manera molt flexible amb la finalitat de posar-los en relleu, diferenciar-los i eliminar-ne l'ambigüitat.
- Argumenta sobre un assumpte complex adaptant-ne l'estructura, el contingut i l'èmfasi amb la finalitat de convèncer de la validesa de la seua postura a diversos tipus de destinataris.

- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió i rebut els arguments dels seus corresponents amb desimboltura i de manera convincent.
- Utilitza sense problemes i sense errors les estructures gramaticals pròpies de la llengua escrita, fins i tot aquelles formalment i conceptualment complexes, i amb efectes comunicatius més subtils, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic.
- Utilitza amb consistència un vocabulari correcte i apropiat, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i una gamma rica d'expressions amb la finalitat d'enriquir, matisar i precisar el que vol dir, i transmet amb precisió matisos subtils de significat mitjançant l'ús d'una sèrie àmplia d'elements qualificatius i de procediments de modificació.
- Utilitza les convencions ortotipogràfiques pròpies de la llengua meta, tant de caràcter general com més específic, i fins i tot especialitzat, per a produir textos escrits exempts d'errors d'ortografia, format, estructura, distribució en paràgrafs i puntuació; si de cas, pot presentar alguna reliscada tipogràfica ocasional.
- Es relaciona amb el destinatari amb una naturalitat, flexibilitat i eficàcia totals.

Activitats de mediació

- Aprecia en profunditat les subtilitats i les implicacions dels aspectes socioculturals i sociolingüístics de la comunicació per a desenvolupar-se de manera natural i amb comoditat en qualsevol context de mediació.
- És plenament conscient del caràcter relatiu dels usos i les convencions, les creences i els tabús de comunitats diferents i de les seues pròpies, i pot explicar, comentar i analitzar les semblances i diferències culturals i lingüístiques de manera extensa i constructiva, així com superar possibles barreres o circumstàncies adverses en la comunicació posant en joc, de manera quasi automàtica a través de la internalització, la seua competència intercultural i les seues competències comunicatives lingüístiques.
- Es comunica eficaçment i amb la precisió necessària, apreciand, i sent capaç d'utilitzar, tots els registres, varietats diferents de la llengua i una gamma rica de matisos de significat.

- Sap seleccionar amb una gran rapidesa, i aplicar eficaçment, les estratègies de processament del text més convenients per al propòsit comunicatiu específic en funció dels destinataris i la situació de mediació.
- Produeix textos coherents, cohesionats i de qualitat a partir d'una gran diversitat de textos font.
- Transmet amb una certesa total informació complexa i detallada, així com els aspectes més subtils de les postures, opinions i implicacions dels textos, orals o escrits, d'origen.